

Skulle du observere
Guds Hellige
Dage
eller dæmoniske ferie?

Ved du, hvor forskellige helligdage og ferie kom fra?

"Da pinsedagen fylde kom, var de alle endrægtigt på ét sted." (ApG 2: 1)

Bob Thiel, Ph.D.

Skulle du observere Guds Hellige Dage eller dæmoniske ferie?

Ved Bob Thiel, Ph.D.

Er Guds festdage opført i Bibelen?

Hvilke dage gav Jesus beholde?

Hvilke dage gjorde apostlene holde?

Hvilke dage har de tidlige tilhængere af Kristus holde?

Har du observere eventuel ferie?

Ved du, hvor de kom fra?

Ved du, hvorfor du og andre kan observere dem?

Gør et har religiøse konnotationer?

Kunne du blive observere dæmoniske ferie?

Betyder det noget for Gud hvilke dage du kan beholde?

Hvis du mener, at du er kristen, er du muligvis fejrer dæmoniske eller hedenske dem at Jesus ville fordømme? Hvis det er tilfældet, gør sandheden sagen nok til dig, at du ville følge Jesus på dette?

ISBN 978-1-940482-17-0

Copyright © 2016/2017 by Nazarene Books. Edition 2.2. Produced for the Continuing Church of God and Successor, a corporation sole. PO Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA.

Kredit: Dække over foto taget på Pinsedag i New Zealand af Joyce Thiel. Forskellige bibeloversættelser anvendes i hele; hvor intet navn eller forkortelse er givet, så New King James Version (NKJV) bliver citeret (Thomas Nelson, Copyright © 1997; bruges med tilladelse).

Indhold

- 1. helligdage vs Populære helligdage**
- 2. påsken: Er det kun om Kristi død?**
- 3. Nat, der skal overholdes, og de usyrede brøds dage**
- 4. Pinsen: Sandheden om dit kald og Utrolig Guds gave**
- 5. Hornblæserfesten: Kristi genkomst og de begivenheder, der førte til det**
- 6. Forsoningsdagen: Satan får Forvist**
- 7. løvhyttefesten: et glimt af hvad verden ser ud Under Kristi regeringstid**
- 8. sidste store dag: Guds Amazing Frelsesplanen for menneskeheden**
- 9. fejloversættelser og sabbatten**
- 10. ompakket helligdage dæmoniske**
- 11. Guds Hellige Dage eller løgne?**

hellig dag kalender

Kontakt informationer

Bemærk: Denne bog er en oversættelse af den engelske udgave, der er udført af kunstig intelligens. Derfor afspejler nogle udtryk muligvis ikke fuldt ud originalen, men forhåbentlig ligger de tæt på. Den engelske udgave kan læses gratis online på www.ccog.org.

1. helligdage vs Populære helligdage

Af de mange grupper, der bekender kristendom, stort set alle observere nogle helligdage eller hellige dage.

Skulle du observere Guds Hellige Dage eller dæmoniske ferie?

Det virker som et let spørgsmål med et enkelt svar. Og for dem er villige til at tro på Bibelen, i stedet for forskellige skarer, det er.

Hvor kom den hellige Dage og helligdage fra? Har de kommer fra Bibelen, eller er de relateret til traditionelle hedenske / dæmoniske observationer?

Hvis du mener, at du er en kristen, vil du virkelig vide, hvad dag, hvis nogen, bør du holde, og hvorfor?

Denne korte bog fokuserer på de årlige bibelske helligdage og har oplysninger om nogle af de årlige helligdage, som andre observerer.

Ordet *Ferie*

Ifølge *Websters* ordbog, verdens *ferie* oprindeligt kom fra den gamle engelsk *hāligdæg*. På trods af hvad folk nu synes at mene, gjorde dette ord ikke egentlig tid ud til at have en ferie-ferie betød *hellig dag*.

Selvfølge er det ikke alle 'helligdage' var tænkt som religiøse helligdage. Nationale helligdage var ikke nødvendigvis anses for at være religiøs, og selv Jesus tilsyneladende observeret en eller flere af dem (Joh 10: 22-23).

Så vidt Jesus går, Bibelen specifikt registrerer, at han observerede bibelske helligdage og festivaler såsom påsken (Lukas 2: 41-42; 22: 7-19), løvhyttefesten (Joh 7: 10-26), og den sidste store dag (Joh 7: **37-38**; 8: 2). De nytestamentlige peger på Jesu apostle holde påsken (1 Kor 5: 7), de usyrede brøds dage (ApG 20: 6; 1 Kor 5: 8), pinse (ApG 2: 1-14), trompeter og løvhyttefesten (jf Tredje Mosebog 23: 24,33-37; ApG 18:21; 21: 18-24; 28:17), og Forsoningsdagen (ApG 27: 9).

Bibelen viser aldrig at Jesus eller apostlene observerede religiøse helligdage som dem, de hedenske romere observerede. Men mange, der

hævder kristendommen som deres religion observere versioner af religiøse helligdage, der kommer fra kilder uden for Bibelen.

Skal de blive holdt?

Bibelen profeterer, at den tid vil komme, hvor folk i alle nationer vil holde Guds hellige dage eller være genstand for tørke og plager (Zakarias 14: 16-19). Da dette er tilfældet, bør du ikke overveje, om du bør gøre det nu?

Læs denne bog i sin helhed mindst to gange. Visse indvendinger, som nogle har rejst om, hvad Bibelen viser adresseres i det. En dobbelt-read vil forhåbentlig besvare de mere alvorlige spørgsmål, du måtte have.

Prøv at studere dette emne med et åbent sind. Det er naturligt for alle mennesker, hvis vi ikke er på vagt over for det, til at se på en præsentation af disse årlige hellige dage i en ånd af fordomme. Bibelen lærer os, at "Den, der besvarer et spørgsmål, før han hører det, er det tåbeligt og skam for ham" (Ordsprogene 18:13), så vær ligesom Bereans gamle at se, om disse ting her er så (ApG 17:10 -11).

Lad os derfor i villig underkastelse til Gud og hans vilje, med gav hjerter fri for fordomme, med åbent sind ønsker sandheden mere end vores egen måde, rysten før det hellige og hellige Guds Ord (Esajas 66: 2), bede Gud ydmygt for retningen af sin Helligånd. Og i denne bøn, underdanig, villig, men omhyggelig og forsigtig holdning, studere denne sag - at bevise alle ting (jf 1 Thess 5:21 KJV / DRB).

Guds højtider og helligdage

Vidste du, at Guds højtider er opført i Bibelen? Mens dette bør være almindelig sund fornuft, at mange ikke er klar over, at dette er tilfældet, og heller ikke hvor man kan finde dem i skriften.

Desuden et problem med dem er, at de er baseret på en anden kalender end de fleste mennesker nu bruge. Guds kalender er dybest set en månesol én. For at hjælpe dig med bedre at forstå timingen af Guds hellige dage, så tjek den følgende sammenligning diagram af den bibelske kalender og den romerske (gregorianske) kalender (de ikke falder på samme romerske kalender dag hvert år):

(En moderne romerske kalender med helligdage er vist ved dette hæfte udgang.)

Måned	Antal	Længde	civil tilsvarende
Abib/Nisan	1	30 dage	marts -April
Ziv/Iyar	2	29 dage	April- Kan
Sivan/Siwan	3	30 dage	Kan - juni
Tammuz	4	29 dage	juni - juli
Av/Ab	5	30 dage	juli -August
Elul	6	29 dage	August-September
Ethanim/Tishri	7	30 dage	September- oktober
Bul/Cheshvan	8	29 or 30 dage	oktober -November
Kislev	9	30 or 29 dage	November-December
Tevet	10	29 dage	December- januar
Shevat	11	30 dage	januar - februar
Adar	12	30 dage	februar - marts

(Også i bibelske 'skudår' der er en anden måned hedder Adar 2)

For så vidt som Guds hellige dage, lad os først starte med en henvisning i Første Mosebog, som viser både en protestantisk og en katolsk oversættelse:

¹⁴ Derpå sagde Gud: "Der komme Lys på himlen for at adskille dag fra nat. De vil være skilte og vil markere religiøse højtider, dage og år. (Første Mosebog 1:14, Guds ord Oversættelse, GWT)

¹⁴ Gud sagde: 'Lad der være lys i himmelhvælvingen til at opdele dag fra nat, og lad dem angive festivaler, dage og år. (Første Mosebog 1:14, New Jerusalem Bible, NJB)

Det hebraiske ord *mejet'* i vers 14 henviser til en religiøs festival.

Vidste du, at Bibelen talte om eksistensen af religiøse fester i sin allerførste bog? Salmernes Bog også bekræfter dette er dybest set grunden til Gud skabte månen:

¹⁹ Han gjorde månen at markere festivaler (Salme 104: 19, Holman Christian Standard Bible)

Er det noget du havde hørt før?

Hvad er de religiøse højtider, at de "lyser på himlen" Gud placeret der var til at markere?

Nå, der er ét sted i Bibelen, hvor alle de hellige dage (*mejet'*) er opført og visse lys er nævnt.

Det er i en del af Bibelen, at mange ønsker at overse, eller indgå er blevet afskaffet i sin helhed. Det er vist fra New American Bible (NAB), en romersk-katolsk oversættelse følgende (NAB bruges nedenfor som de fleste protestanter følger Romerkirken om mange af de dage, de gør, og ikke overholder, på trods af hvad skriftsteder stater):

² ... Følgende er de festivaler, HERREN, som du skal erklære helligdage. Dette er mine festivaler:

³ I seks dage kan ske arbejde; men den syvende dag er en fuldkommen Hviledag, en erklæret hellig dag; du må intet Arbejde gøre. Det er Herrens sabbat, hvor du bor.

⁴ Det er de festivaler Herrens hellige dag, som du skal på deres rette tid. ⁵ Påsken HERRENS falder på den fjortende dag i den første måned, på aftenskumringen. ⁶ Den femtende dag i denne måned er HERRENS usyrede brød. I syv dage skal du spise

usyret Brød. 7 På den første af disse dage vil du have en erklæret hellig dag; I må intet tungt arbejde. (Mos 23: 2-7, NAB)

¹⁵ Fra og med dagen efter sabbatten, den dag, hvor du sætter neg til højde, skal du tælle syv hele uger; ¹⁶ du skal tælle til dagen efter den syvende uge, halvtreds dage. (Mos 23: 15-16, NAB)

²⁴ ... På den første dag i den syvende måned, du vil have en sabbat hvile, med trompet blaster som en påmindelse, en erklæret hellig dag; (Mos 23:24, NAB)

²⁶ Herren sagde til Moses: ²⁷ Nu den tiende dag i denne syvende måned er Forsoningsdagen. Du vil have en erklæret hellig dag. Du skal ydmyge jer selv og tilbyde en Afgrødeoffer for HERREN. ²⁸ På denne dag skal I ikke gøre noget som helst arbejde, fordi det er Forsoningsdagen, når soning er lavet til dig for Herren, jeres Gud. ²⁹ De, der ikke ydmyge sig på denne dag, skal udryddes fra folket. ³⁰ Hvis nogen gør noget arbejde på denne dag, vil jeg fjerne personen fra midt blandt mennesker. ³¹ Du må ikke udføre noget arbejde; dette er en evig Anordning fra Slægt til Slægt, hvor du bor; ³² Det er en fuldkommen Hviledag for dig. Du skal ydmyge jer selv. Begyndende på aftenen den niende i måneden, skal du holde din Sabbat fra aften til aften.

³³ Herren sagde til Moses: ³⁴ Sig til israelitterne: Den femtende dag i denne syvende måned er HERRENS Højtid Boder, som fortsat i syv dage. ³⁵ På den første dag, en erklæret hellig dag, skal du gøre noget tungt arbejde. ³⁶ For syv dage skal du tilbyde et Afgrødeoffer for HERREN, og på den ottende dag vil du have en erklæret hellig dag. Du skal tilbyde et Afgrødeoffer for HERREN. Det er festivalen lukker. Du må ikke udføre noget tungt arbejde.

³⁷ Disse derfor er festivalerne HERRENS ... (Mosebog 23: 26-37, NAB)

Bibelen viser klart Guds festivaler og Guds hellige dage. Alligevel har de fleste mennesker, der hævder at være kristen ikke rigtig holde de hellige Dage, som Gud befaler.

Bemærk: En hel dag i Bibelen løb fra solnedgang-til-solnedgang (Første Mosebog 1: 5; Mosebog 23:32; Mosebog 16: 6; 23:11; Joshua 8: 9; Mark 01:32), ikke fra midnat til midnat som dage tælles i dag. Bemærk også, at mens der er aspekter af observans er forbundet med de hellige Dage i Det Gamle Testamente, der er blevet ændret for kristne som Det Nye Testamente hjælper med at gøre klar-fx Matthæus 26:18, 26-30; Hebræerne 10: 1-14 - virkeligheden er, at disse dage og festivaler stadig eksisterer og blev holdt ved tidlige kristne, herunder ikke-jødiske dem.

Vi i Continuing Church of God holde de samme bibelske helligdage, at Jesus, hans disciple, og deres trofaste tilhængere holdes, herunder Gentile kristne ledere som Polykarp af Smyrna. Vi holder dem på den måde, at tidlige og senere kristne holdt dem. Dette adskiller sig på bestemte måder fra de samme grundlæggende dage, at jøderne holder, da jøderne ikke accepterer nytestamentlige lære om, hvad alle disse dage betyder, eller hvordan de skal opbevares af kristne.

Mange kristne, der overholder Guds højtider indse, at de *bibelske* helligdage peger mod den første og Jesu genkomst samt bidrage billede Guds frelsesplan.

2. påsken: Er det kun omkring Kristi død?

Skal kristne holde påske?

Som mange er klar over, blev israelitterne specifikt fortalte at observere påsken i Mosebog. Familier tog et lam, lydefri (Mos 12: 5), for offer (Mos 12: 3-4). Lammet blev ofret på den fjortende i skumringen (Anden Mosebog 12: 6), og nogle af dets blod blev lagt på døren til familiens hjem (Anden Mosebog 12: 7).

De, der tog de skridt Gud instrueret blev 'forbigået' fra døden, mens de egyptere, der ikke gjorde det var ikke (Anden Mosebog 12: 28-30).

Som mange indse, Jesus holdt påsken årligt (Anden Mosebog 13:10) fra tidspunktet for hans ungdom (Luk 2: 41-42), og gennem hele sit liv (Luk 22:15).

Paaske blev observeret på den fjortende dag i måneden i den første måned (Mos 23: 5; kaldet abib i Deuteronomy 16: 1 eller Nisan i Esther 3: 7). Det sker i foråret sæson af året.

Selvom Jesus ændret flere praksisser forbundet med det (Luk 22: 19-22; John 13: 1-17), vor Frelser fortalte også sine disciple til at holde det (Luk 22: 7-13). Også Det Nye Testamente er klart, at på grund af Jesu offer, dræbte får og sætte blod på dørstolperne (Anden Mosebog 12: 6-7) ikke er nødvendig længere (jf Hebr 7: 12-13, 26-27; 9:11 -28).

Apostlen Paulus lærte specifikt at kristne var at holde påsken i overensstemmelse med Jesu instruktioner (1 Kor 5: 7-8; 11: 23-26).

Bibelen lærer, at Jesus ”blev bestemt, før verden blev grundlagt” (1 Peter 1:20) for at være ”den slagtede lam fra verdens grundlæggelse” (Åb 13: 8). Således blev Guds frelsesplan gennem Hans Hellige Dage og festivaler, herunder Jesus er den ”påskelammet,” kendt før mennesket blev placeret på planeten. Derfor er nogle af de himmellegemer blev placeret i himlene at kunne

beregne dem!

Stort set alle kirker anerkender, at Bibelen lærer os, at Jesus opfyldte noget i forbindelse med påsken, da han blev dræbt.

Vi finder driften af denne store offer selv drøftet i Edens have. Efter at Jesus blev forudsagt (Første Mosebog 3:15) Gud dræbte et dyr (sandsynligvis et lam eller ged), med henblik på at dække nøgenhed (en repræsentation af en type synd i denne forekomst) af Adam og Eva med sine skind (Genesis 3:21). Vi ser også dette princip om offer drift når Abel aflivet et lam fra sin flok (Genesis 4: 2-4).

Den berømte Påsken i de dage af Moses viste udfrielse af Israels børn fra Egypten (Anden Mosebog 12: 1-38). Moses indspillede Guds anvisninger om dette samt kalenderen (Første Mosebog 1:14; 2: 1; Exodus 12: 1) og hans fester (Tredje Mosebog 23). Påsken dybest set blev den første af disse begivenheder årligt afbilder til Guds børn Hans store frelsesplan.

I Det Gamle Testamente, påsken afbilledet udfrielse fra trældom af Egypten og Guds indgriben. Men, profetisk, blev det også ser mod den tid, at Jesus ville komme og være vores påskelammet (1 Kor 5: 7). Den Guds lam, som kom til at tage al synd i verden væk (Joh 1:29; jf 3: 16-17).

På Jesu sidste påsken som et menneske, han fortsatte med at holde det på tidspunktet for den sene aften og fortalte sine disciple at holde det (Luk 22: 14-19; jf John 13: 2,12-15) og på de 14 ^aNisan / abib (jf Luke 22:14; 23: 52-54).

Jesus, imidlertid ændret flere af de metoder, der er forbundet med dens overholdelse. Jesus gjorde det usyrede brød og vin en integreret del af påsken (Matt 26:18, 26-30), og tilføjede den praksis footwashing (Joh 13: 12-17).

Jesus på ingen måde lært, at det var ikke at være en årlig påsken, heller ikke han ændrer tidspunktet på dagen for sin bemærkning til en søndag formiddag som dem, der følger græsk-romerske traditioner gør. Selv græsk-ortodokse lærde indrømmer, at 1. og 2. århundrede kristne holdt påsken natten (Calivas, Alkiviadis C. The Origins of Pascha and Great Week - Part I. Holy Cross Orthodox Press, 1992) ligesom vi i det Continuing Church of God gøre i det 21. århundrede. Paaske kun kunne tages behørigt døbt kristne (jf 1 Kor 11: 27-29; Romans 6: 3-10; Mos 00:48; Numbers 9:14).

Det sandsynligvis skal tilføjes, at Romerkirken (samt mange af sine protestantiske efterkommere) officielt lærer, at det holder påsken, selvom at kalde det noget andet på engelsk og ikke holde det som Jesus gjorde (Catechism of the Catholic Church. Doubleday, NY 1995, p. 332).

Vin, Ikke druesaft

På trods af at Jesus vendte vand til vin (Joh 2: 3-10) og det græske udtryk, der bruges i det Nye Testamente (oinos) henviser til vin (jf 1 Tim 3: 8) har forskellige dem hævdede, at det var drue saft, og ikke vin, der blev brugt til påsken. Jøderne, selv om, at bruge vin på påsken (Hirsch EG, Eisenstein JD. Wine. Jewish Encyclopedia. 1907, pp. 532-535).

Hvordan kan vi vide, at druesaft ikke blev muligvis brugt af Jesus?

Druer normalt høstes omkring September og Påsken er normalt i den romerske kalender måned kaldet April. I Jesu tid, havde de ikke moderne sterilisation eller køling. Derfor ville druesaft have ødelagt mellem høsttidspunktet og påsken.

Andre har bemærket, at det var umuligt for jøder at have gemt druesaft, der længe (Jf Kennedy ARS. Hastings Bible Dictionary. C. Scribner Son's, 1909 p. 974). Derfor ville kun vin, som kan forblive uspoleret for selv mange år har været brugt. (Brugen af alkohol, som vin, der er godkendt løvhyttefesten i Femte Mosebog 26:14, men ikke påkrævet.)

Kristne er ikke at være "beruset med vin, hvor er overskydende", som Paulus skrev (Ef 5:18, KJV). Kun en meget lille vin i normalt forbruges i påsken (ca. en tsk fuld eller mindre).

Påsken var på 14th Ikke de 15th

Nogle har været forvirret om datoen for den bibelske påsken.

Bibelen lærer os, at det var til at blive holdt på den 14. dag i den første måned af Guds kalender (Tredje Mosebog 23: 5).

I det 6. vers af Mosebog kapitel 12, det hedder, at lam er at blive dræbt "i skumringen" (GWT og jødisk publikation Society oversættelser). Den 8. vers siger, at de skal spise kødet samme aften. Det skal steges og spises samme aften. Og ja som en, der har dræbt lam, kan man nemt dræbe, stege, og spise et lam 'af det første år' (Anden Mosebog

12: 5) mellem solnedgang og midnat-som er dybest set, hvad Israels børn gjorde på det optagede påsken i Anden Mosebog 12. Og teknisk set, de havde indtil morgen at have spist det pr Mosebog 12:10. Nu Bibelen er klart, at den engleagtige påsken opstod ”på den nat” (Anden Mosebog 12:12), den samme aften i 14th.

Bibelen lærer, at Jesus var kun at blive ofret én gang (1 Peter 3:18, Hebr 9:28; 10: 10-14). I Det Nye Testamente, er det klart, at Jesus holdt Hans sidste påsken (Luk 22: 14-16), og blev dræbt. Bibelen viser at Jesus blev fjernet fra før de 15th staven. Hvorfor? Fordi den ¹⁵. var en ”høj dag” (Joh 19: 28-31), specielt den første dag i usyrede brød (Tredje Mosebog 23: 6). Derfor Jesus holdt og opfyldte påsken på 14th.

Tidlig kirkehistorie registrerer også, at påsken blev holdt på de 14th af måneden Nisan af trofaste jødiske og ikke-jødiske kristne ledere i den første, anden og tredje århundreder (Eusebius. Church History, Book V, Chapter 24), og at det blev holdt i aften (Calivas).

De fleste ledere, der bekender Kristus hævder at observere nogle version af påsken, selvom mange har skiftet navn, dato, tid,

symbolerne og betydningen (se påske afsnittet i kapitel 10).

Bibelen klart lærer, at Jesus Kristus var påskelammet ofret for os, og at vi skal holde denne fest med usyret brød:

⁷ Ryd ud den gamle gær, så du kan blive en frisk batch af dej, idet du er usyrede. Til vores påskelam, Kristus, er blevet ofret. ⁸ Derfor lader os fejre festen, ikke med den gamle gær, gæren af ondskab og ondskab, men med usyrede Brød oprigtighed og sandhed. (1 Kor 5: 7-8, NAB)

Det er ikke kun i Bibelen, at vi kan se, at påsken blev holdt årligt af kristne. Historie optegnelser at de troende holdt påsken årligt på 14th fra tidspunktet for de første apostle og gennem tiderne (Thiel B. Continuing History of the Church of God. 2nd edition. Nazarene Books, 2016).

Der er nogle interessante oplysninger i den beskadigede tekst kendt som The Life of Polycarp (dette dokument synes at være baseret på skrifter i det andet århundrede, men den bevarede version, vi ser nu indeholder information / ændringer, der synes at blive tilføjet i det fjerde århundrede; se Monroy MS. The Church of Smyrna: History and

Theology of a Primitive Christian Community. Peter Lang edition, 2015, p. 31). Det interessante er, at det tyder på, at påsken observation i Lilleasien ikke kan have først kommet til Smyrna fra apostlen Johannes, men endnu tidligere fra apostlen Paulus (Pionius. Life of Polycarp, Chapter 2).

Apostlen Paulus forklarer:

Historie optegnelser, at de bibelsk-børsnoterede apostle (herunder Philip og John) samt biskopper / præster Polykarp, Thraseas, Sagaris, Papirius, Melito, Polykrates, Apollinaris, og andre holdt påsken årligt på 14. (Eusebius. The History of the Church, Book V, Chapter 24 verses 2-7). Den romerske, ortodokse, og anglikanske katolikker alle overveje disse ledere til at have været helgener, men ingen af disse trosretninger følge deres eksempel på dette.

Så apostlen Paulus sagde, at de kristne var at holde påske på den måde, at Jesus observerede Hans sidste påsken med brød og vin. Og det var om natten, som erindring eller mindesmærke - et mindesmærke er en årlig, ikke en ugentlig begivenhed.

Den *Katekismus den katolske kirke* bemærker korrekt, at "Jesus valgte tidspunktet for påsken ... tog brød, og ... han brød det" og også gav det til at blive spist.

Det er dokumenteret i Bibelen, at Jesus brød usyret brød og gav det videre til sine efterfølgere til at spise. Jesus gik også vin til sine tilhængere til at drikke en lille mængde. Vi i Continuing Church of God bede, pause og distribuere usyret brød, og distribuere vin til sine trofaste tilhængere til at forbruge. Men Romerkirken (ligesom mange andre) ikke længere bryder usyret brød (det bruger en hel 'vært') heller ikke normalt distribuerer vin til sine tilhængere til at drikke (fordelingen af vin anses valgfri ved Romerkirken, og det er ofte ikke gjort i protestantiske kirker).

I slutningen af det andet århundrede sendte biskop/Pastor Polykrates fra Efesos et brev til den romerske biskop Victor, da Victor forsøgte at tvinge overholdelse af påsken på en søndag i stedet for den 14.:

Hvor ofte skal påsken tages?

Jesus sagde, **"For så ofte som du æde dette Brød og drikke denne kop, du forkynder Herrens død, indtil han kommer."**

Tænk, at det er Jesu *død*, at dette fejrer.

Kristi død forsoner os til Gud (Romerbrevet 5:10) og Jesus gav sit liv for vores frelse (Joh 3: 16-17; Hebr 5: 5-11). Hans død lærer os, at kristne ikke at have synd regeringstid over vores jordiske legeme (Rom 6: 3-12). Den kristne Påsken er den *årlige* minde om Jesu død.

Jesus sagde ikke at gøre denne ceremoni SOM OFTE som du ønsker, er det kun, at når du gør det, bliver du forkynder hans død. Det græske ord for ofte i 1 Kor 11:26, *hosakis*, der bruges en anden gang i Det Nye Testamente. Det betyder ikke så ofte som du ønsker MEDMINDRE det græske ord for "du ønsker," *thelo* eller *ethelo*, er også til stede (som det er i Åbenbaringen 11: 6; det eneste andet sted i Bibelen bliver brugt netop dette udtryk). Men da dette ikke er til stede i en Kor 11:26, Paulus IKKE fortæller os at iagttage Herrens påsken så ofte som vi ønsker, men at når vi observerer det på påsken, er det ikke bare

en ceremoni, er det viser Kristi død.

Desuden Paulus skrev dette:

²⁷ Derfor hvem æder dette Brød eller drikkevarer denne kop Herren i en uværdig måde vil være skyldig i kroppen og blod af Herren. ²⁸ Men hvert Menneske prøve sig selv, og så lade ham spise af brødet og drikke af bægeret. ²⁹ For den, der spiser og drikker på en uværdig måde spiser og drikker dom til sig selv, ikke kræse Herrens krop. (1 Kor 11: 27-29)

Paulus klart undervisning, at benytte denne brød og vin, må man undersøge sig selv. Den deleaving, der formodes at ledsage påsken hjælper os til at fokusere på vores fejl og synder, og dermed er med til at opfylde denne kommando fra Paulus til at undersøge os selv. Som deleaving kan tage masser af indsats, det understøtter også begrebet en

årlig undersøgelse (mennesker blev ikke fjerne surdej hver dag eller uge).

Det Nye Testamente fortæller, at både Jesus og Paulus lærte at observere Paaske i den kristne måde. Og det var en årlig observation.

Fod Vask

Fod Vask hjælper vise ydmyghed og at selv Kristi efterfølgere stadig en tendens til at have områder, der har brug for at blive rensset (jf Joh 13:10).

Jesus lærte, at hans efterfølgere skal gøre dette:

¹³ I kalde mig Mester og Herre, og du siger godt, for så er jeg. ¹⁴ Hvis jeg, jeres Herre og Mester, har vasket jeres fødder, også du burde vaske hinandens fødder. ¹⁵ Thi jeg har givet dig et eksempel, at du skal gøre, som jeg har gjort mod jer. ¹⁶ Sandelig, sandelig siger jeg til jer: En tjener er ikke større end sin herre; heller ikke er ham, der bliver sendt større end den, som har sendt ham. ¹⁷ Hvis du kender disse ting, velsignet er du, hvis du gør dem. (Joh 13: 13-17)

Relativt få, der bekender kristendommen vaske fødder som Jesus sagde at gøre.

Påskan blev holdt årligt på de 14 th af Nisan ved den trofaste og andre i senere århundreder. Katolske lærde (Eusebius, Sokrates Scholasticus, Beda) registrere dette skete i 4., 5., 6. -8 th og senere århundreder. Forskellige Guds kirke forfattere har sporet sin overholdelse fra tidspunktet for apostlene til moderne tider (f.eks Dugger AN, Dodd CO. A History of True Religion, 3rd ed. Jerusalem, 1972 (Church of God, 7th Day). Thiel B. Continuing History of the Church of God. Nazarene Books, 2016).

Græsk-romerske lærde erkender, at aspekter af påskan, ligesom fod Vask, blev også observeret ved dem, de anses for at være tidlige trofaste kristne (f.eks Thurston, H. (1912). Washing of Feet and Hands. In The Catholic Encyclopedia).

Det er ikke kun i Bibelen, at vi kan se, at påsken blev holdt årligt af kristne. Historie optegnelser at de troende holdt påsken årligt på 14th fra tidspunktet for de første apostle og gennem tiderne (Thiel B. Fortsat History of the Church of God. ² udgave. Nazarene Books, 2016).

Life of Polycarp tyder på, at den nye pagts påske med usyret brød og vin skulle observeres i løbet af sæsonen med usyret brød. Det hedder, at kættere gjorde det på en anden måde. Og denne skrivelse støtter også tanken om, at det usyrede brød og vinen blev taget, og blev taget årligt.

Levetiden for Polykarp tyder på, at nye pagt påsken med usyret brød og vin skulle observeres i løbet af sæsonen med de usyrede brød. Det hedder, at kættere gjorde det på en anden måde. Og at skrivning er også positive over for tanken om, at det usyrede brød og vin blev taget, og blev taget årligt.

Historie optegnelser, at de bibelsk-børnsnoterede apostle (herunder Philip og John) samt biskopper / præster Polykarp, Thrascas, Sagaris, Papirius, Melito, Polykrates, Apollinaris, og andre holdt påsken årligt på ¹⁴. (Eusebius. Historien om Kirken, bog V, kapitel 24 vers 2-7). Den romerske, ortodokse, og anglikanske katolikker alle overveje disse ledere til at have været helgener, men ingen af disse trosretninger følge deres eksempel på dette.

Biskop / Pastor Apollinaris Hierapolis i Frygien Lilleasiens skrev omkring 180 e.Kr. fortæller kristne til at holde påsken på 14th:

Den fjortende dag, den sande påsken Herrens; det store offer, Guds Søn i stedet for lam, der var bundet ... og der blev begravet på dagen for Påsken, stenen bliver placeret på graven.

Jesus spiste og holdt påsken på 14th, blev dræbt på den ¹⁴., og blev begravet på den 14th. Dette var ikke på den ¹⁵., og i år af hans død, var dette ikke på en søndag. Jesus ville have taget påsken lige efter solnedgang og ville blive dræbt i dagslys og blive begravet før solen indstillet igen (for at starte en ny dag).

I slutningen af det andet århundrede, biskop / Pastor Polykrates Efesos sendt et brev til den Roman Bishop Victor da Victor forsøgte at tvinge overholdelse af påsken på en søndag i stedet for den ¹⁴..

Polykrates skrev: ”Vi observerer den nøjagtige dag; hverken tilføje eller tage væk. For i Asien også store lys er faldet i søvn, som skal rejse sig igen på dagen for Herrens komme, når han kommer med herlighed fra himlen, og skal opsøge alle de hellige. Blandt disse er Filip, en af de tolv apostle, der faldt i søvn i Hierapolis; og hans to ældre jomfruelige døtre, og en anden datter, der boede i Helligånden og nu hviler i Efesos; og i øvrigt John, som var både vidne og en lærer, der tilbagelænet på Skød Herren og, at være en præst, havde den præstelige plade. Han faldt i søvn i Efesos. Og Polykarp i Smyrna, der var biskop og martyr; og Thraseas, biskop og martyr fra Eumenia, der faldt i søvn i Smyrna. Hvorfor behøver jeg nævne biskoppen og martyr Sagaris der faldt i søvn i Laodikea, eller den velsignede Papirius, eller Melito, hofmanden, der boede helt i Helligånden, og som ligger i Sardes, afventer bispesæde fra himlen, når han skal opstå fra de døde? Alle disse observerede den fjortende dag i Påsken i henhold til evangeliet, som afviger i ingen respekt, men efter reglen om tro. Og jeg også, Polykrates, den mindste af jer alle, gøre efter traditionen af mine slægtninge, hvoraf nogle har jeg nøje fulgt. For syv af mine slægtninge var biskopper; og jeg er den ottende. Og mine slægtninge altid overholdt den dag, hvor folk lægge væk surdej. Jeg derfor brødre, som har levet femogtres år Herren, og har mødt med brødrene i hele verden, og har været igennem alle hellige skrift, er ikke forfærdes af skræmmende ord. For dem, der er større end jeg har sagt 'Man bør adlyde Gud mere end mennesker' ... Jeg kunne nævne de biskopper, der var til stede, som jeg indkaldt på dit ønske; hvis navne, skal jeg skrive dem, ville udgøre en stor Skare. Og de, saae min lidenhed, gav deres samtykke til det brev, vel vidende, at jeg ikke bære mine grå hår forgæves, men havde altid styret mit liv ved den Herre Jesus.

Læg mærke til i sit brev, Polykrates:

- 1) Sagde han fulgte læren videregivet fra apostlen Johannes.
- 2) Sagde, at han bliver trofast til læren evangeliets.
- 3) påberåbt sig den holdning, at lære fra Bibelen var over dem af

romersk-accepterede tradition.

4) Sagde han være trofast til læren gået ned til ham af tidligere kirkeledere.

5) viste han så var talsmand for de troende i Lilleasien.

6) Sagde han og hans forgængere observerede tidspunktet for usyrede brød.

7) nægtede at acceptere den myndighed i en ikke-bibelske romersk tradition over Bibelen.

8) nægtede at acceptere autoritet biskoppen af Rom - han foretrak at være adskilt (jf Åbenbaringen 18: 4).

9), at hans liv var at være styret af Jesus og ikke udtalelser fra mænd.

Vil du følge eksemplet fra Jesus og apostlene som Polykrates gjorde?

Fordi tidlige kristne holdt påsken på 14th de og andre, der gjorde så var mærket Quartodecimans (latin for *fourteenths*) ved mange historikere.

De tidlige kristne indså, at påsken havde at gøre med Guds frelsesplan. Bemærk, at med 180 e.Kr., biskop / Pastor Melito af Sardes skrev:

Nu kommer mysteriet om Påsken, ligesom det står skrevet i loven ... De mennesker, derfor blev modellen for kirken, og loven en parabolisk skitse. Men evangeliet blev forklaringen af loven og dens opfyldelse, mens kirken blev det lager af sandheden ... Dette er det påske for vores frelse. Dette er den, der tålmodigt udholdt mange ting i mange mennesker ... Dette er den, der blev menneske i en jomfru, der blev hængt på træet, der blev begravet i jorden, som genopstod fra de døde, og der rejste menneskeheden op af graven nedenfor til højder af himlen. Det er det lam, der blev slået ihjel.

Påsken blev holdt årligt på de 14th af Nisan ved den trofaste og andre i senere århundreder. Katolske lærde (Eusebius, Sokrates Scholasticus, Beda) registrere dette skete i 4., 5., 6. -8th og senere århundreder. Forskellige Guds kirke forfattere har sporet sin overholdelse fra tidspunktet for apostlene til moderne tider (f.eks Dugger AN, Dodd CO. A History of

True Religion, 3. udg. Jerusalem, 1972 (Guds kirke, 7. dag). Thiel B. Fortsat History of the Church of God. Nazarene Books, 2016).

Græsk-romerske lærde erkender, at aspekter af påsken, ligesom fod Vask, blev også observeret ved dem, de anses for at være tidlige trofaste kristne (f.eks. Thurston, H. (1912). Vask af fødder og hænder. In The Catholic Encyclopedia).

Påsken er den første årlige fest anført i 23. kapitel i Tredje Mosebog.

Påsken hjælper billede frelse og nåde for kristne. Det skal bemærkes, at tidlige kristne skrifter oftest henvise til det som påsken og ikke ”Herrens Nadver.”

Mens nogle kan 'åndeliggøre' væk nødvendigheden af påsken s overholdelse, ledere anses for at være helgener fra den græsk-romere og Guds Kirke gjorde holde det bogstaveligt.

Jødiske ledere ændret datoen, og nogle af deres praksis i forbindelse med påsken. Nogle rabbinske kilder tyder det var, fordi de ikke ønskede at holde det på samme måde som de trofaste kristne (Wolf G. Lexical and Historical Contributions on the Biblical and Rabbinic Passover. G. Wolf, 1991).

Men også, sandsynligvis på grund af et forbrug på et måltid om natten, der skal overholdes, og visse traditioner, kombineret med, hvordan jøderne havde tendens til at beskæftige sig med de hellige dage på grund af diasporaen (jøderne uden for landet Israel) og kalender spørgsmål (Holy Days. Jewish Encyclopedia of 1906), jøder tendens til at kalde Night, der skal overholdes påsken, da de fleste jøder holde det om aftenen den 15. Nisan / Abib. Nogle holde både den 14. og den 15. som påsken.

På Jesu tid, saddukæerne tendens til at holde påsken på den 14. og farisæerne på den 15 th (Rabbi Jeffrey W. Goldwasser. Why do Jews in America have two Passover Seders?).

Påsken viser, at Gud havde en plan, før verdens grundlæggelse (1 Peter 1:20) til at sende Jesus til at dø for vore synder, at Gud elsker os (Joh 3:16), at Gud kan udfri os, og at hans Søn led og døde for os. Paaske

viser, at kristne er befriet for synd ved hans død og ikke til at forblive i sin (Rom 6: 1-5).

Men blot at acceptere ofringen af Jesus er ikke alle der er til Guds frelsesplan.

Forskellige mennesker holder begyndelsen af Guds fester frelse ved noget anerkende påsken og / eller pinse, men aldrig gå på at kende ”dybden af rigdom” (jf Romerne 11:33) af Guds nåde (2 Peter 3:18) afbilledet af de andre bibelske fester.

Lev. . Xxiii, synes dog at skelne mellem påsken, som er sat til den fjortende dag i måneden, og (det usyrede brøds fest, ἑορτή τῶν ἄζύμων, Luke xxii. 1.. Josefus, "BJ" ii 1, § 3), der udpeges for den femtende dag. (Passover. Jewish Encyclopedia of 1906)

3. Natten, der skal overholdes, og de usyrede brøds dage

Bibelen viser at Egypten var en form for synd, hvorfra Israels børn måtte blive leveret (jf Mosebog 13: 3; Åb 11: 8). Bibelen viser at kristne i dag lever i en verden, der er en form for åndelig "Babylon" (Åb 17: 1-6). Bibelen viser at kristne relativt snart vil blive leveret fra det *efter* Gud udgyder sine plager over Babylon (Åb 18: 1-8). Flere af de plager, der er anført i Johannes 'Åbenbaring er de samme som engang blev brugt i Egypten før Guds folk blev leveret.

Israels børn forlod Egypten på den første dag i usyrede brød.

Bibelen, i Tredje Mosebog 23: 7-8 lærer, at både første og sidste usyrede brøds dage er tidspunkter for en hellig "indkaldelse" (nkjv), en "hellig forsamling" (NJB). Aftenen af det femtende Nisan (som begynder at hellig dag) begynder de usyrede Brød, som er involveret spise (jf Mos 00:16; Mosebog 23: 6).

Bibelen registrerer følgende:

⁴² Det er en nat skal meget observeret til Herren for at bringe dem ud fra Ægypten: dette er den nat Herrens skal overholdes af alle Israeliterne i deres generationer. (Mos 00:42, KJV)

Dette er det observerbare natten vor Herre, da han førte dem ud af delstaten Ægypt: denne aften alle Israeliterne skal overholde i deres generationer. (Original Douay Reims)

For kristne, til Night observeres billeder vores tage skridt til at forlade åndelige Egypten (jf Åb 11: 8) - det er noget, der bør medføre kristne til at glæde sig.

Historisk set til Night observeres normalt involveret en festlig middag. Middagen normalt inkluderet, men var ikke begrænset til, usyret brød.

Hovedparten af jøderne Ring til 15th påsken

Jødiske ledere ændret datoen, og nogle af deres praksis i forbindelse med påsken. Nogle rabbinske kilder tyder det var, fordi de ikke ønskede at

holde det på samme måde som de trofaste kristne (Wolf G. Leksikalsk og historiske Bidrag på den bibelske og rabbinsk påsken. G. Wolf, 1991).

Men også, sandsynligvis på grund af et forbrug på et måltid om natten, der skal overholdes, og visse traditioner, kombineret med, hvordan jøderne havde tendens til at beskæftige sig med de hellige dage på grund af diasporaen (jøderne uden for landet Israel) og kalender spørgsmål (hellige dage. Jewish Encyclopedia of 1906), jøder tendens til at kalde Night, der skal overholdes påsken, da de fleste jøder holde det om aftenen den ¹⁵. Nisan / Abib. Nogle holde både den ¹⁴. og den ¹⁵. som påsken.

På Jesu tid, saddukæerne tendens til at holde påsken på den ¹⁴. og farisæerne på den 15th (Rabbi Jeffrey W. Goldwasser. Hvorfor gør jøder i Amerika har to seder?).

Men Bibelen lærer de to forskellige tider er til to forskellige formål. Det Gamle Testamente påsken viser, at Israels børn blev beskyttet og ikke lider døden engel. Det Nye Testamente påsken viser, for kristne, at Jesus bar straffen for vore synder sig selv gennem sin død.

Men, den Nat, der skal overholdes mindede jøderne, at de skal være taknemmelige for Guds udfrielse fra trældom af egyptisk slaveri (Mos 00:42). For kristne, den Nat, der skal overholdes lærer vi skal juble og være taknemmelige for frigivelse Jesus giver fra syndens trældom (Joh 8: 34-36).

Visse jødiske lærde indser, at Bibelen lister påsken som værende på en anden dato end festivalen af usyret brød:

Lev. . Xxiii, synes dog at skelne mellem påsken, som er sat til den fjortende dag i måneden, og (det usyrede brøds fest, ἐορτή τῶν ἄζύμων, Luke xxii. 1.. Josefus, "BJ" ii 1, § 3), der udpeges for den femtende dag. (Paaske. Jewish Encyclopedia 1906)

På trods fleste jøder kalder det, de holder på den 15th som påsken, den ¹⁵ er bibelsk anses for at være en del af de syv dages festival usyrede brød. Fordi jøder tendens til at understrege afgang fra Egypten og stole på visse ikke-bibelske traditioner, har de tendens til overvejende observere kun den anden dato.

Exodus kapitel 12 diskuterer påsken og begynder med Gud instruere Moses og Aron om, hvad de skulle lære folket samt hvad der skulle ske. Denne instruktion omfattede at tage ud af et lam på den tiende dag i denne første måned, kaldet abib, og gemme det indtil den ^{14.} dag, hvor det var at blive dræbt i skumringen - i begyndelsen af det ^{14.}

Læg mærke til noget af følgende instruktioner om påsken:

²¹ Da kaldte Moses alle Israels Ældste og sagde til dem: "Pick ud og tage lam for eder efter jeres familier, og dræbe påskelammet. ²² Og du skal tage en masse isop, dyp det i blodet, er i bassinet, og slå overliggeren og de to dørstolper med blodet, der er i bassinet, og ingen af jer skal gå ud af døren til sit hus indtil morgen (Anden Mosebog 12: 21-22)..

Udtrykket "indtil morgen" kommer fra hebraisk ord, der betyder "at bryde igennem af dagslys," "kommer af dagslys," eller "komme solopgang."

Så gjorde israelitterne ikke gå ud af deres hjem før efter daggry på 14th. Hvad skete der tidligere den aften?

²⁹ Og det skete ved midnat, at Herren slog alle førstefødte i Ægypten, fra Faraos førstefødte, der sad på sin trone til den førstefødte hos Fangen, der var i fangehullet, og alt det førstefødte af husdyr ... ³³ Og Ægypterne trængte på folket for, at de kunne sende dem ud af landet i hast. For de sagde: "Vi skal alle være døde." (Exodus 12: 29,33)

Vi kan ikke holde budene i vor egen kraft og styrke. Men Kristus I OS kan holde dem! Vi må stole på ham i tro. Armstrong HW. God's Holy Days-or Pagan Holidays-Which? Worldwide Church of God, 1976)

²⁸ Da sagde Farao til ham: "Kom væk fra mig! Vogt dig selv og se mit ansigt ikke mere! For i dag du se mit ansigt, du skal dø!"

²⁹ Og Moses sagde: "Du har talt godt. Jeg vil aldrig se dit ansigt igen." (Mos 10: 28-29)

Efter døden af den førstefødte, israelitterne havde en række opgaver at fuldføre, inden de forlader Egypten. De var at bo inde i deres huse til morgen, bruddet på dagslys, brænde resterne af lam, der ikke var blevet spist, går til landsbyer og byer, hvor egypterne levede og bede dem om at give dem sølv, guld, og tøj, samle og lægge op uanset ejendele, de var til at bære, og med deres besætninger og flokke rejse til fods, for nogle så meget som tyve miles, til Ramses, hvor deres organiseret rejse ud af Egypten var til at begynde. Varsel:

Men skal vi stoppe der? Tidligere synder tilgivet. Men vi er stadig kød væsener. Vi har stadig skal lide fristelser. Synd har holdt os i sin kobling - vi har været slaver til synd, i dens magt. Og vi er magtesløse til at levere os fra det! Vi har været i trældom til at synde. Lad os forstå billedet - betydningen. (Armstrong HW. What You Should Know About the Passover and Festival of Unleavened Bread. Good News, March 1979)

Natten der skal overholdes, er det nat, at de forlod Ramses. Natten de faktisk forlod Egypten.

Efter at gøre, hvad Gud fortalte dem at gøre, de forlod.

Anden Mosebog 13:18 fortæller os, ”Israelitterne drog op i ordnede rækker ud af Ægypten.” I betragtning af antallet af mennesker, og den aldersgruppe, er det bemærkelsesværdigt, at de var i stand til at udrette alt dette ved natten efter påsken.

usyrede Brød

Vi kristne erkende, at Jesus betalte straffen for vore synder på påsken, og at vi skal forsøge at leve, som han gjorde, uden synd og hykleri, hvoraf surdej symbolsk kan repræsentere (Lukas 12: 1).

Den afdøde Herbert W. Armstrong skrev om dette:

Og som israelitterne gik ud med en høj hånd (Numbers 33: 3), i stor jubel og eufori over deres udfrielse fra trældom, så betyder den nyligt avlet Christian starter sit kristne liv - op i skyerne af lykke og glæde. Men hvad sker der?

Djævelen og synd straks forfølge efter den nyligt undfangede Guds søn - og snart den nye og uerfarne kristne finder han er nede i dybet af mismod, og fristet til at give op og holde op.

Læg mærke til Anden Mosebog 14, fra vers 10 - så snart israelitterne så dette store hær forfølger dem, de mistede deres mod. Frygt kom over dem. De begyndte at knurre og klage. De så det var umuligt for dem at komme væk fra Farao og hans hær, fordi han var for stærk for dem. Og de var hjælpeløse. Så det er med os.

Vores styrke ikke tilstrækkeligt!

Men læg mærke budskab Gud til dem ved Moses: "Frygt ikke, stå stille, og se Herrens frelse ... for egypterne ... I skal se dem igen ikke mere for evigt Herren skal kæmpe for. du"! Hvor vidunderligt!

Hjælpeløs, får vi at vide at stå stille, og se Herrens frelse. Han skal kæmpe for os. Vi kan ikke overvinde Satan og synd, men han kan. Det er den opstandne Kristus - vor ypperstepræst - hvem vil rense os - helliggøre os - fri os - hvem sagde han ville aldrig forlade os eller svigte os!

Vi kan ikke holde budene i vor egen kraft og styrke. Men Kristus IN US kan holde dem! Vi må stole på ham i tro. Armstrong HW. Guds Hellige Dage-eller hedenske helligdage-Which? Worldwide Church of God, 1976)

Formålet med festivalen

Men lad os lære den fulde betydning af dette. HVORFOR gjorde Gud ordinere disse festdage? Hvad var Hans store FORMÅL? Drej nu til Anden Mosebog 13, vers 3: "... Moses sagde til folket, Husk denne dag, hvor I kom fra Egypten ..." Dette var den 15. abib. Vers 6: "Syv dage skal du spise usyret Brød, og den syvende Dag skal være en fest for Herren ... Dette er gjort på grund af det, som den Evige gjorde [et mindesmærke] ... og det skal være til et tegn "- (mirakuløs legitimation) - 'til dig på din hånd, og for en MEMORIAL mellem dine øjne' - HVORFOR? - "at Herrens lov kan være i din Mund ... Du skal derfor holde denne ordinance ..."

Åh, kære brødre, vil du se den vidunderlige betydning? Har du forstå den sande betydning af det hele? Kan du se Guds formål? Påsken billeder Kristi død for syndernes forladelse, der

er forbi. Den accepterende over hans blod ikke tilgive synder vi forpligter - det giver ikke licens til at fortsætte i synd - derfor når vi accepterer det, er vores synder tilgivet kun indtil dette tidspunkt - fortidens synder.

De syv usyrede brøds dage billede hold af de bud, som er en anden måde at sige det lægge væk for synd. (Armstrong HW. What You Should Know About the Passover and Festival of Unleavened Bread. Good News, March 1979)

I hvilken grad lægge bør kristne væk synd? Helt, som Jesus sagde: "I skal være perfekt, som jeres fader i himlen, er fuldkommen" (Matt 05:48). Surdej symbolsk kan være en form for sin (jf 1 Kor 5: 7-8). Ligesom synd, surdej pust op.

Som syv er Guds tal symboliserer fuldstændighed, kristne skal følge påsken med syv usyrede brøds dage. Betydningen og symbolikken er ikke komplet med bare påsken. Påsken billeder accept af Kristi blod til syndernes tidligere synder og Jesu død.

Skal vi lade Kristus symbolsk hængende på træet af Hans død (jf Galaterbrevet 3:13)? Nej. De syv usyrede brøds dage efter påsken hjælp billede til os fuldstændig at lægge væk af synd, at der føres budene - efter tidligere synder er tilgivet som resultatet af Jesu offer.

De usyrede brøds dage billede liv og værk af den opstandne Jesus. Jesus steg op til Guds trone, hvor han er nu aktivt på arbejde i vores vegne som vores ypperstepræst, udrensning os om synd (Hebr 2: 17-18) leverer os helt fra dens magt!

Her er noget af det, de hebraiske skrifter sige om usyrede brøds dage:

¹⁵ Syv dage skal du spise usyret Brød. På den første dag skal du fjerne surdej fra jeres huse. For hvem spiser syret brød fra den første dag, indtil den syvende dag, skal den pågældende person skal udryddes af Israel. ¹⁶ På den første Dag skal der være Højtidsstævne, og på den syvende dag skal der være Højtidsstævne for dig. Ingen måde af arbejde skal ske på dem;men det, som alle skal spise - der kun kan fremstilles ved dig. ¹⁷ Så skal du observere de usyrede Brød, for på denne samme

dag jeg vil have bragt dine hære ud af Ægypten. Derfor skal du overholde denne Dag i alle generationer som en evig bekendtgørelse.¹⁸ I den første måned, på den fjortende dag i måneden på aftenen, du skal spise usyret Brød, indtil den enogtyvende dag i måneden på aftenen.¹⁹ For syv dage ingen surdej skal findes i jeres huse, da den, der spiser noget syret, skal den samme person, skal udryddes fra Israels menighed, om han er en fremmed eller en indfødt i Landet.²⁰ Du skal æde noget syret; . I bor, skal I spise usyret brød"(Anden Mosebog 12: 15-20)

Tredje Mosebog 23: 6-8 lærer om det så godt. Og Femte Mosebog 16:16 viser, at tilbud forventedes at blive givet på de usyrede brøds dage, pinse, og Fall Hellige Dage.

Derfor fortsatte forskellige sabbatsholdere med at holde de usyrede brøds dage bagefter (Pritz. Nazarene Jewish Christianity. Magnas, Jerusalem, 1988, p. 35; Jerome as cited in Pritz, pp. 58,62,63; Ephiphanius. The Panarion of Ephiphanius of Salamis: Book II (sects 1-46) Section 1, Chapter 19, 7-9. BRILL, 1987, p. 117-119) og ind i middelalderen og ud over (Liechty D. Sabbatarianism in the Sixteenth Century. Andrews University Press, Berrien Springs (MI), 1993, pp. 61-62; Falconer John. A Breife Refutation of John Traskes Judaical and Novel Fantycies, pp. 57-58, as cited in Ball B. Seventh Day Men: Sabbatarians and Sabbatarianism in England and Wales, 1600-1800, 2nd edition. James Clark & Co., 2009, pp. 49-50).

Som vi spise usyret Brød hver af dagene, indser vi, at vi er nødt til at undgå synd, der er så udbredt i verden omkring os.

Afskaffet eller Kept?

Blev de usyrede brøds dage afskaffet? Overvej noget andet, Herbert W. Armstrong skrev:

Ikke afskaffet Gamle Pagt

Bemærk at de usyrede brøds dage er en periode, der har to high-dages sabbatter. Og denne periode etableret FOREVER - mens israelitterne var stadig i Egypten - før den ceremonielle Moseloven var blevet givet eller skrevet - for Gud selv foreslog

den gamle pagt! Hvad Moseloven, eller den gamle pagt, ikke bringe eller institut, kan de ikke TAKE AWAY! I Fenton oversættelse, er det 17. vers oversat: "dermed gøre denne periode SOM evig INSTITUTION." Det hele perioden er inkluderet.

Dette alene burde bevise, at de helligdage - og de syv usyrede brøds dage - er bindende i dag og for evigt!

Nu, hvis disse tekster gælder til den 15., ikke den 14., som de sikkert gør, og er her endegyldigt bevist, så er påsken etableret FOR-EVER? Så sandelig! Men disse tekster ovenstående refererer til fest og ikke påsken. I afsnittet, der begynder Mosebog 12:21 påsken igen henvist til, og vers 24 etablerer det EVIGT! ...

At observere påsken alene, og derefter undlader at overholde de syv usyrede brøds dage, betyder i den symbolik, at acceptere Kristi blod, og til at fortsætte i synd - at sige ... Loven er afskaffet, vi er under nåden , hvilket betyder, licens, til at fortsætte i synd!

De syv usyrede brøds dage billede hold af de bud, som er en anden måde at sige det lægge væk for synd. (Armstrong HW. Hvad du bør vide om påsken og usyrede brøds fest. Gode nyheder, March 1979)

Tidlige kristne mente ikke, at de usyrede brøds dage blev afskaffet. Apostlen Paulus påtegnet ordentligt holde festen med usyret brød (1 Kor 5: 7). Han og andre stadig mærket / observeret det og observerede det uden for Judæa:

⁶ Men vi sejlede væk fra Filippi efter de usyrede brøds dage, og i fem dage sluttede sig til dem i Troas, hvor vi boede syv dage. (ApG 20: 6)

Hvis kristne ikke var at holde usyrede brøds dage, ville Helligånden ikke har inspireret denne skal optages på denne måde. Nu Filippi var en ikke-jøde by i Makedonien. Den blev styret af romerne - og dermed holde disse dage var ikke begrænset til et sted som Jerusalem. I mindst to steder i Det Nye Testamente, ser vi, at de usyrede brøds dage skulle holdes i hedenske områder (1 Kor 5: 7; Acts 20: 6).

Overvej også udsagnet ”Det var i løbet af de usyrede brøds dage” i ApG 12: 3. Siden Gentile forfatter Lukas rettet Apostlenes Gerninger til en anden Gentile (ApG 1: 1), hvorfor skulle han have nævnt disse dage, hvis de var ukendte for de hedningekristne og var ophørt med at eksistere?

Måske skal det tilføjes, at den falske ^{3.} århundrede *Epistula Apostolorum* hævder Jesus lærte sine disciple bør holde usyrede brøds dage indtil Han vender tilbage. Selvom vi ikke kan stole på, at dokumentet, betyder det tyder på, at nogle var at holde de dage ind i det ^{3.} århundrede.

Oplysninger fra uden for Bibelen fortæller, at apostlene Paulus, Johannes og Filip, sammen med Polykarp af Smyrna og andre tidlige kristne, holdt Dage usyrede brød (Pionius. Life of Polykarp, kapitel 2).

På trods af dette, Canon 38 for *Rådet for Laodikea* af det fjerde århundrede (c. 363-364) forbød observation af usyrede brøds dage. Dem i Guds kirke kunne ikke i overensstemmelse med mange dekreter dette råd, som gik imod Bibelen og de tidlige traditioner trofaste.

Derfor forskellige sabbatsholdere fortsatte med at holde de usyrede brøds dage bagefter (Pritz Nazarene jødiske kristendom Magnas, Jerusalem, 1988, s 35;... Jerome som citeret i Pritz, pp 58,62,63;. Ephiphanius Den Panarion. af Ephiphanius Salamis:. bog II (sekte 1-46) § 1, kapitel 19, 7-9 slethvar, 1987, s 117-119) og ind i middelalderen og ud over (Liechty D. Sabbatarianism i det sekstende århundrede.. Andrews University Press, Berrien Springs (MI), 1993, pp 61-62, Falconer John A Breife tilbagevisning af John Traskes Judaical og Novel Fantyses, pp 57-58, som citeret i Ball B. syvende dag Mænd:... Sabbatarians og Sabbatarianism i England og Wales, 1600-1800, 2. udgave. James Clark & Co., 2009, pp. 49-50).

Som vi i det Continuing Church of God ikke accepterer, at Rådet for Laodikea talte for den sande kristne kirke, vi stadig holde usyrede brøds dage. Vi spiser nogle usyret brød til hver af de syv dage som Bibelen formaner (Mos 00:15; 13: 6; 23:15; 34:18). Dette brød kan være lavet af forskellige kerner / nødder-brugen af hvede er ikke bibelsk-påkrævet.

(Det måske skal nævnes, at man kan spise andre end kun usyret brød fødevarer i løbet af denne fest, er det bare, at der ikke hævdede brød skal

spises. Også, i modsætning påsken, den første og sidste dag i usyrede brøds er dage, ligesom den ugentlige sabbat, er, at man ikke på arbejde.)

Mens nogle kan lide at allegorize væk mange dele af Bibelen, selv om der sikkert er en åndelig forståelse til de hellige Dage, er der også en fysisk. Og den fysiske overholdelse hjælper os til bedre at forstå de åndelige lektioner.

De usyrede brøds dage help billede, vi kristne er at stræbe efter at sætte synd og hykleri ud af vores liv (jf Matt 16: 6-12; 23:28; Lukas 12: 1). Ved at holde dem fysisk, det hjælper os til bedre at lære de åndelige erfaringer, som Gud beregnet.

4. Pinsen: sandheden om dit kald og Utrolig Guds gave

De fleste der bekender Kristus ved noget om pinsen. Mange ordentligt anser det starten på Det Nye Testaments kirke.

Efter Jesus døde, blev hans disciple besked på at vente på at modtage kraften fra Helligånden:

4 Og samles sammen med dem, han bød dem ikke at vige fra Jerusalem, men at vente på Faderens løfte, "som," Han sagde, "du har hørt fra Mig; 5 for Johannes døbte med vand, men i skulle døbes med Helligånden ikke mange dage fra nu." (ApG 1: 4-5)

Så de ventede og:

¹ Når Pinsedag fyldte kom, var de alle endrægtigt på ét sted (ApG 2: 1).

Bemærk, at udsagn understreger det faktum, at **den Pinsedag fuldt var kommet**. Bibelen gør det klart, at de begivenheder, der følger var direkte relateret til det faktum, at **den Pinsedag fyldte kom**. Og det skete for disciplene, fordi de var alt observere det sammen.

Her er hvad der skete dengang:

² Og pludselig kom der en lyd fra himlen, som af en kraftigt vindstød, og den fyldte hele huset, hvor de sad. ³ Så dukkede der til dem delte tunger, som af ild, og man satte sig på hver enkelt af dem. ⁴ Og de bleve alle fyldte med den Helligånd, og de begyndte at tale på andre tungemål, efter hvad Ånden indgav dem at sige. ...

³⁸ Men Peter sagde til dem: "Omvend jer og lad hver eneste af jer døbe i Jesu Kristi navn til syndernes

synder; og du skal modtage gaven af Helligånden. ³⁹ For det løfte er at dig og dine børn, og til alle, som er langt borte, så mange som Herren vor Gud vil kalde."

⁴⁰ Og med mange andre ord, han vidnede og formanede dem og sagde: "frelse fra denne forvendte Slægt." ⁴¹ Så dem, der med glæde imod hans ord, blev døbt; og den dag omtrent tre Tusinde Sjæle blev føjet til dem. ⁴² Og de holdt fast ved apostlenes lære og fællesskabet, i Brødets og Bønnerne. ... ⁴⁷ priste Gud og havde Yndest hos hele Folket. Og Herren føjet til kirken daglige dem, der blev reddet. (ApG 2: 2-4, 38-42, 47).

Og det anses for at være starten på den kristne kirke af romersk-katolikker, østortodokse, de fleste protestanter, Jehovas Vidner, og Guds kirke grupper.

Det var ikke en tilfældighed.

Er der mere at pinse?

Mange er ikke klar over, at Pinsen repræsenterede mere end det at give Helligånden og starten af det nye testamente kirke.

Ser man på passager i Gamle og Nye Testamente giver flere oplysninger om denne dag og dens betydning.

Festen for pinse blev holdt af kristne efter den første én, men med ingen omtale af tungetale. Apostlen Paulus fortsatte med at holde pinse årtier efter pinse er nævnt i andet kapitel af Apostlenes Gerninger. Læg mærke til, hvad han skrev, ca. 56 e.Kr.:

⁸ For jeg ønsker ikke at se dig nu på vej; men jeg håber, at bo et stykke tid med dig, hvis Herren tillader det. Men jeg skal blive, i Efesos indtil pinse (1 Kor 16: 8).

Dette viser, at Paulus vidste, da Pinsen var, at han følte, at korintherne skal vide, hvornår pinse var, og at efeserne ville have vidst, da Pinsen var. Således er det tilsyneladende var ved at blive observeret af Paul og hedningerne i Efesos og Korinth.

I endnu et år, apostlen Paulus ønskede også at være i Jerusalem til pinse, omkring 60 e.Kr.:

¹⁶ For Paulus havde besluttet at sejle forbi Efesos, så han ikke skulle bruge tid i Asien; for han skyndte at være i Jerusalem, hvis det er muligt, på pinsedagen (ApG 20:16).

Således kristne i Jerusalem var stadig observere pinse og Paul iagttog det også. Ellers ville der ikke være nogen indlysende grund til, at Paulus ønskede at være i Jerusalem på Pinsedagen.

Udtrykket pinse er en græsk udtryk der betyder 50th. Dette begreb stammer fra den følgende hebraiske beskrivelse af beregning af datoen:

¹⁵ Og du skal tælle eder fra dagen efter sabbatten, fra den dag, du bragte neg af den bølge offer: syv sabbatter skal udfyldes. ¹⁶ Grev 50 dage til dagen efter den syvende sabbat (Mosebog 23: 15-16).

Den Pinsedag har flere navne, og på grund af det, har nogle været forvirret over det. Dens andre bibelske navne kan nævnes: Feast of Harvest, Festen for Weeks og den dag i førstegrøden.

Jødiske traditioner og Hvornår er pinse?

Singing ofte ledsaget hellige festivaler Guds, der startede ved solnedgang:

²⁹ Du skal have en sang Som i nat når en hellig festival holdes, og Hjertens Glæde som når man går med en fløjte, At komme ind i Herrens bjerg, til den mægtige i Israel. (Es 30:29)

Moderne jøder tendens til at kalde Pinsen ved udtrykket *Shavuot*.

Nogle har været forvirret, når pinse er. Mange jøder ikke holde det på samme dag, at den Continuing Church of God holder det.

De jødiske saddukæerne sagde korrekt, at "pinse altid ville falde på søndag," men "[i] post-talmudisk og geonisk litteratur ... pinse falder den 6. Siwan" (Pineles, "Darkeh shel Torah," p. 212, Vienna, 1861; Pentecost. Jewish Encyclopedia of 1906). Den dato, som mange jøder nu

bruger (som er fra post-talmudisk litteratur, der blev sat sammen efter Det Gamle Testamente og ikke er skrift), er en senere ændring og ikke den bibelske dato. Vi i Continuing Church of God følger den bibelske metode.

Bemærk også følgende fra tidligere overrabbiner Lord Sacks:

Farisæerne, der troede på den mundtlige lov samt den skriftlige, forstod her "sabbatten" som den første dag i Pesach (15. nisan). Saddukæerne, der kun troede på den skriftlige lov, tog teksten bogstaveligt. Dagen efter sabbatten er søndag. Således begynder tællingen altid på en søndag, og Shavuot, halvtreds dage senere, falder også altid på en søndag. (Sacks L. Judaism: A Thought for Shavuot. Arutz Sheva, June 3, 2014.)

Kristne bør huske på, at Jesus fordømte farisæerne for at forlade sig for meget på den mundtlige lov over skrevne lov (Mark 7: 5-13). Jesus fortalte dem, de var "at gøre Guds ord uden virkning gennem din tradition, som du har overleveret. Og mange sådanne ting, du gør" (Mark 07:13).

Og, som vist nedenfor, pinse henviser til den tid for at tælle halvtreds som værende forbundet med førstegrøden:

¹⁶ Grev halvtreds dage til dagen efter den syvende sabbat; da skal du tilbyde en ny Afgrødeoffer for HERREN. ¹⁷ Du sætter fra eders Boliger to bølge brød af to tiendedele af en Efa. De skal være fint Hvedemel; de skal bages med surdej. De er førstegrøden til Herren (Tredje Mosebog 23: 16-17).

Når du tæller halvtreds dage til dagen efter den syvende sabbat, du opdager, at pinsen er altid at komme på en søndag. Pinse løber fra solnedgang lørdag indtil solnedgang søndag. Irenæus, som hævdede at have mødt Polykarp af Smyrna skrev, at apostlene holdt pinse på en søndag (Fragmenter af Irenæus, 7).

førstegrøde

Brugen af udtrykket "førstegrøden" foreslår en anden høst. Og faktisk, det er også påpeget i Det Gamle Testamente:

¹⁶ ... festen for Harvest, Førstegrøden af dit arbejde, som du har sået i marken; ¹⁷ og festen for indhøstningens i slutningen af året, når du har indsamlet i frugten af jeres arbejde fra marken (Exodus 23: 16-17).

²² Og du skal observere festen for Weeks, Førstegrøden af hvede høst, og festen for indhøstningens ved årets udgang (Mos 34:22).

²⁶ Også på dagen for førstegrøden, når du sætter en ny Afgrødeoffer for HERREN på din Festen for Weeks, du skal have en Højtidsstævne (Numbers 28:26).

Mens nogle protestantiske kommentatorer refererer til den bølge neg udbud som festen for førstegrøden (f.eks Radmacher ED ed. Nelson Study Bible. Thomas Nelson Publishers, Nashville, 1997, s. 213), dette er en misvisende. Mens "et bundt af førstegrøden" blev tilbudt derefter (Tredje Mosebog 23: 10-11), som vist ovenfor, Bibelen refererer til festen for Weeks som tidspunktet for førstegrøden (ikke blot en neg).

Hvordan tanken om førstegrøden hjælpe os med at forstå denne dag?

Festen for pinse eller Festen for førstegrøden (2 Mos 34:22) minder os om, at Gud nu kun kalder en lille "førstegrøde"-åndelig høst, mens den sidste store dag, som kommer senere, billeder en større høst. Forårshøsten er i de fleste områder meget mindre end den større efterårshøst, og dette er i overensstemmelse med Guds frelsesplan for menneskeheden.

Men hvad med Jesus? Var ikke han en type førstegrøde?

Ja, han var bestemt. Paulus konstaterer:

²⁰ Men nu Kristus er opstanden fra de døde, og er blevet førstegrøden af dem, der er faldet i søvn. ²¹ Thi efterdi mand kom døden, ved Mennesket kom også den dødes opstandelse. ²² Thi ligesom alle dør med Adam, selv med Kristus alle skal gøres levende. ²³ men hver enkelt i sin egen rækkefølge: Kristus førstegrøden, bagefter dem, der er Kristi ved hans komme. (1 Kor 15: 20-23).

Kristus er opfyldelsen af den bølge neg udbud i Tredje Mosebog 23: 10-11. Han er neg af førstegrøden. Han opfyldte også denne rolle, da han steg op til himlen på søndag (den bølge neg offer var en søndag), efter at han genopstod (Joh 20: 1,17). Men hverken han eller hans sande disciple observerer hvad der nu kaldes påske.

Også James bemærker, at Jesus bragte os frem til også være en form for firstfruit:

¹⁸ Efter sin Villie Han bragte os frem ved Sandheds Ord, at vi kan være en slags Førstegrøde af hans Skabninger (James 1:18).

Så mens Jesus var den oprindelige firstfruit til at repræsentere den bølge neg offer, sande kristne er en slags førstegrøde, repræsenteret ved Pinsedag. "Førsteafgrøden" betyder, at kun få vil være en del af høsten i denne alder (jf Lukas 00:32; Romerne 9:27; 11: 5) - men de har også betyde, at der vil være en større høst - en tid, hvor alle, der aldrig har haft en mulighed for frelse vil senere have en sand og reel mulighed.

Læg mærke til, hvad Peter angivet på pinse:

²⁹ "I Mænd, Brødre, lad mig tale frit til jer om patriarken David, at han er både død og begravet, og hans grav er hos os indtil denne dag. ³⁰ Derfor være en Profet og vidste, at Gud havde svoret med en ed til ham, at af frugten af hans krop, efter kødet, ville han oprejse Kristus til at sidde på sin trone, ³¹ han forudså dette, talte om Kristi opstandelse, at hans sjæl ikke blev efterladt i Hades , heller ikke hans kød se forrådnelse. ³² Denne Jesus Gud har oprejst, som vi er alle vidner. ³³ Derfor bliver ophøjet til Guds højre hånd, og efter at have modtaget fra Faderen løftet om Helligånden, han hældte ud . denne, som du nu se og høre (ApG 2: 29-33)

Bemærk, at Peter, om pinsen, henvist til Jesus som frugt, og at han var rejst. Pinsen viser, at Gud velsigner denne lille høst ved at give sin Helligånd, så vi kan overvinde, udføre hans værk og vokse åndeligt selvom at leve i "den nuværende onde alder" (Gal 1: 4)

Men Jesus var ikke kun den første af førstegrøden, Han var også den førstefødte blandt mange brødre:

²⁹ For dem, han forud har kendt, han forud har bestemt også til at formes billedet af hans Søn, at han er den førstefødte blandt mange brødre (Rom 8:29).

⁵ Jesus Kristus, den trofaste vidne, den førstefødte fra de døde (Åbenbaringen 1: 5).

Da Jesus er den førstefødte, det helt sikkert betyder, at der vil blive andre, der er for at blive som ham. Således at blive som Jesus Kristus er også en del af budskabet i pinsen. Selvfølgelig tanken om at blive som Kristus undervises i hele Bibelen og er ikke begrænset til pinse. Læg mærke til, hvad Johannes skrev:

² ... vi skal være som ham (1 Joh 3: 2).

Fordi det er Højtidsstævne, observeres det ligner en ugesabbatten, men med tilbud (Mosebog 16:16). I Det Gamle Testamente, festen for Weeks, der involverer Førstegrøde, blev holdt 50 dage efter sabbatten efter påsken.

Efter Kristi død, apostlene samledes på denne dato. Og på dette tidspunkt, blev Helligånden udgydt til at give kristne adgang til Gud som en slags førstegrøde. Jesus var den første af disse førstegrøden og kristne, der er kaldet i denne alder er også at være førstegrøde som han er (dem kaldte senere også at være så Jesus er, men vil simpelthen ikke være førstegrøde).

Kan helligdage holdes uden til Jerusalem?

Nogle har indikeret, at de bibelske helligdage ikke kan holdes nu, som de ville kræve, at alle ville gå til Jerusalem.

Men det var ikke tilfældet historisk set, selv med Jesus.

Mod starten af hans gerning, mens i Nazareth, Jesus talte om den ”dag af sabbatter” (Lukas 4:16). Pinsen kaldes også ugefesten / sabbatter (Deuteronomy 16: 10,16). At Lukas betød flertalsformen kan bekræftes ved at se på den faktiske græske sigt. Den egentlige ord (ikke den *Stærke gruppering* af lignende ord) for sabbatter, σαββάτων, er

flertal (σαββάτω, som i Lukas 14: 1, er ental). Passagen er bogstaveligt oversat som følger:

¹⁶ Og han kom til Nazareth, hvor han blev bragt op. Og ifølge hans sædvane, gik han ind på de dage i sabbatter, ind i Synagogen og stod op for at læse. (Lukas 4:16, grøn)

Så det hjælper viser, at man kunne holde en hellig dag, som Jesus gjorde, i et andet land end Jerusalem placering. Han syntes også at eventuelt holde en anden hellig dag i Galilæa i Lukas 6: 1-2 (Green JP, Sr. Interlinear græsk-engelsk Nye Testamente, tredje udgave Baker Books, 2002.).

Måske skal det nævnes, at når den samaritanske kvinde viste, at tilbedelse muligvis bør begrænses til Jerusalem-området (Joh 4:19) Jesus sagde, at der ikke var en Jerusalem tilbedelse begrænsning:

. ²¹ Jesus sagde til hende: "Kvinde, tro Mig, den Time kommer, når du vil hverken er på dette bjerg eller i Jerusalem, tilbede Faderen ²² Du tilbeder hvad du ikke ved, vi ved, hvad vi tilbeder, for frelsen er . af jøderne ²³ Men den time kommer, ja er nu, da de sande tilbedere skal tilbede Faderen i ånd og sandhed;. for Faderen søger sådan at tilbede ham ²⁴ Gud er ånd, og de, som tilbede ham, bør tilbede i ånd og sandhed." (Joh 4: 21-24)

Det Nye Testamente viser klart, at hellige Dag eller anden gudsdyrkelse ikke er begrænset til Jerusalem (se også Matt 10:23; 23:24).

Det skal bemærkes, at den græsk-romerske kirker også erkende, at pinse, undertiden benævnt fest uger (Mosebog 23: 15-16) eller den dag, førstegrøden (Number 28:26) i det Gamle Testamente, havde Christian betydning . Og de ikke begrænser sin overholdelse til én by.

Overvej også, at ideen om, at kristne bliver førstegrøde, bekræftes i Det Nye Testamente (Jak 1:18). I det gamle Israel var der en mindre høst om foråret og en større høst om efteråret. Forårets helligdag, pinse, når den forstås korrekt, hjælper med at billede, at Gud kun kalder nogle nu til frelse (Joh 6:44; 1 Kor 1:26; Romerne 11:15), med en større høst kommer senere (Joh 7:37-38).

Mange græsk-romerske kirker observerer nogle version af pinsen. Endnu, dels fordi de ikke overholder visse andre bibelske helligdage, forstår de ikke, hvorfor Gud kun kalder nogle nu, og at han har en plan om at tilbyde alle frelse (Luk 3:6; Esajas 52:10). ”Barmhjertighed sejrer over dom” (Jak 2:13).

5. Hornblæserfesten: Kristi genkomst og de begivenheder, der førte til det

De fleste af de græsk-romerske kirker ikke holde de bibelske helligdage, der generelt opstår i efteråret. Men disse hellige dage skildre mange afgørende begivenheder i Guds plan.

Den Hornblæserfesten ikke kun billeder Kristi komme til at genoplive førstegrøden fra de døde, er det også billeder den forfærdelige tid af ødelæggelser lige fremad og indgriben fra Jesus Kristus til at redde de levende fra total udslettelse og etablere Guds rige på jorden.

Lad os forstå, hvordan denne festival passer ind Guds store masterplan.

Tænk, at der er en stor tid kløft mellem Pinsedag og Hornblæserfesten. Da Det Nye Testamente kirke begyndte den pinse og dybest set slutter, når Jesus vender tilbage på den sidste trompet (1 Kor 15: 51-57), i en vis forstand den tidsperiode mellem pinse og Hornblæserfesten kan betragtes som repræsenterende kirken alder .

Den fjerde Hellige Day, den Hornblæserfesten, er observeret i ”den syvende måned, på den første *dag* i måneden” (Tredje Mosebog 23: 23-25).

Tallet syv i Guds plan betyder færdiggørelse og perfektion. Den syvende måned i Guds kalender (opstår i september og / eller oktober) indeholder de sidste fire festivaler, picturing færdiggørelsen af Guds store masterplan for os. Festivalen, der falder på den første dag i denne måned markerer begyndelsen på de afsluttende begivenheder i Guds plan.

Det er en anden årlige sabbat hvile fra ens almindelige arbejde, og det var at være et mindesmærke for at blæse af trompeter (Tredje Mosebog 23: 24-25). Det er også en tid til at lære Guds veje (Neh 8: 2-3; jf Ezra 3: 1-7). Meget af det, der skete med Israels børn blev skrevet til vores ”eksempler, og de blev skrevet til vores formaning efter hvem ender tiderne er kommet” (1 Kor 10:11).

Det er fra den blæser af trompeter, at Hornblæserfesten trækker sit navn.

Der er en stor del af symbolsk betydning hænger sammen med indblæsning af disse trompeter, især med hensyn til de sidste tider, hvor vi bor. Det skal bemærkes, at den moderne jødiske navn for denne dato, Rosh Hashanah, er ikke bibelsk heller ikke originalt for jøderne. Det var noget, som de vedtog århundreder efter Gud gav det til dem, og efter det gamle testamente blev skrevet (Kramer, Amy J. Rosh Hashanah Origins. Copyright © 1998-1999 Alt jødisk, Inc.).

Bibelen lærer, at trompeter blev blæst at annoncere Guds fester, såvel som til at kalde folk til at samle (Numbers 10: 1-3, 10).

Livets Bog

Interessant nok har jødiske lærde bundet Hornblæserfesten i med den 'Book of Life' (Peltz M, Rabbi. Hvad er i en Rosh Hashanah hilsen? Haaretz, September 17, 2012). Hvorfor er det interessant?

Nå, Bibelen lærer, at de, der er opført i den 'Book of Life' (Filipperne 4: 3; Åb 3: 5) vil opstå (Hebr 12: 22-23). Hvornår? På den syvende og sidste basun:

⁵¹ Se, jeg siger eder en Hemmelighed: Alle skulle vi ikke sove, men vi skal alle forvandles - ⁵² i et øjeblik, i et øjeblik, ved den sidste basun. For trompeten skal lyde, og de døde vil blive rejst ubestikkelig, og vi skal forvandles. ⁵³ Thi dette forkrænkelige må iføre sig Uforkrænkelighed, og dette dødelige iføre sig udødelighed. (1 Kor 15: 51-53)

Johannes 'Åbenbaring klart lærer, at syv trompeter vil blive blæst (8: 2), straf kommer over dem, der ikke er beskyttet af Gud (9: 4), og derefter Guds rige og dom vil komme (11: 15-18). Endelig lærer, at de, hvis navne er ikke skrevet i Livets Bog vil opleve den anden død (Åb 20: 14-15).

Trompet blaster

Tænk, at Bibelen viser, at i løbet af Israels historie, som var stærkt præget med konflikter og oprør, trompeter fortsatte med at blive brugt som alarmsignaler, for at kalde til våben eller som præludier til vigtige meddelelser - altid til at markere en begivenhed af enorm import til hele nation.

Gud brugte også profeterne, heriblandt Esajas, Ezekiel, Hoseas og Joel, at advare Israel om straffe han ville bringe dem for deres konstante oprør mod hans love. Disse profeter skulle bruge deres stemmer som trompeter til blare deres advarsler til Guds folk.

¹ Cry højt, spar ikke; Løft din stemme som en trompet; Fortæl mit Folk deres overtrædelse, og Jakobs Hus deres Synder. (Es 58: 1)

Vi i Continuing Church of God arbejder på at gøre det i dag. Vi dristigt fortæller om synder samfundet, og hvordan verdens begivenheder tilpasse sig korrekt forstået profeti - som vi også stræber efter at forklare.

Men der vil også være bogstavelige trompet blaster kommer i fremtiden, da Johannes 'Åbenbaring underviser (Åb 8: 1-13, 9: 1-18). Men de fleste vil ikke tage hensyn til advarslerne.

Mange er blæst i Johannes 'Åbenbaring, og en masse skulle blæst på Hornblæsefesten (Tredje Mosebog 23:24) - forhåbentlig mange kan se sammenhængen.

Men den vigtigste trompet, i en vis forstand, kunne være den sidste, den syvende én. Her er hvad Åbenbaring lærer os om at:

¹⁵ Så den syvende Engel basunede: Og der var høje stemmer i Himmelen, som sagde: "De denne verdens riger er blevet *riger* vor Herres og hans Kristus, og han skal herske for evigt og altid!" ¹⁶ Og de fire og tyve Ældste, som sad foran Gud på deres troner faldt på deres ansigter og tilbad Gud, ¹⁷ siger: "Vi giver dig tak, Herre Gud, den Almægtige, den ene der er, og som var, og som kommer, fordi Du har taget din store magt og regerede." ¹⁸ de nationer var vred, og din vrede er kommet, og tidspunktet for den døde, at de skulle dømmes, og at du skal belønne dine tjenere, profeterne og de hellige og dem, der frygter Dit navn, små og store, og bør ødelægge dem, der ødelægger jorden ". ¹⁹ Da Guds Tempel blev åbnet i Himmelen, og Ark sin pagt blev set i hans tempel. Og der var lyn, lyde, torden, et jordskælv, og store hagl. (Åbenbaringen 11: 15-19)

Den Hornblæserfesten billeder fremtidens blæser af trompeter og den virkelighed, at Jesus vil komme og etablere Guds rige på jorden. Den gode nyhed for kommende Guds rige er en stor del af, hvad Jesus ønsker sine tjenere at forkynde nu (Mattæus 24:14; 28: 19-20), og så vil enden komme (Matt 24:14). Den Hornblæserfesten peger på Kristi sejr over denne verden.

Græsk-romerske historikere, såsom Jerome og Epiphanius (*Catholica Omnia Tabulinum De Ecclesiae Patribus Doctoribusque Materia Migne JP Argumentum Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A*, pp. 922, 930 and Epiphanius (*Ephiphanius. The Panarion of Epiphanius of Salamis: Book II (sects 1-46) Section 1, Chapter 19, 7-9*. Frank Williams, editor. Publisher BRILL, 1987, p. 117-119), registrerede, at de 'nazaræiske kristne' fortsatte med at holde efterårets hellige dage ind i det fjerde og femte århundrede. De blev også holdt af de trofaste kristne i Jerusalem, som hævdede den oprindelige kristne bygning i Jerusalem indtil det fjerde århundrede, hvor de blev stoppet af de kejserlige myndigheder (Pixner B. *Church of the Apostles Found on Mt. Zion. Biblical Archaeology Review*, May/June 1990: 16-35,60).

Den antisemit John Chrysostom forsøgte specifikt at stoppe folk fra at holde Hornblæserfesten i slutningen af fjerde århundrede (John Chrysostom. *Homily I Against the Jews I:5;VI:5;VII:2*). Men dem, der forsøgte at være trofaste, fortsatte med at gøre det gennem historien. Den Continuing Church of God gør det nu.

6. Forsoningsdagen: Satan får Forvist

Den næste efterårshelligdag er Forsoningsdagen:

²⁶ Og Herren talte til Moses og sagde: ²⁷ "Også den tiende dag i denne syvende måned skal være Forsoningsdagen. Det skal være Højtidsstævne for dig, du skal faste, og tilbyder et Ildoffer til Herren. ²⁸ Og du skal gøre noget arbejde på den samme dag, for det er Forsoningsdagen, at at skaffe eder soning for HERREN din Gud. ²⁹ Thi enhver person, der ikke er ramt i sjælen på den samme dag, skal være udryddes fra sit folk ³⁰ Og enhver person, der gør noget arbejde på den samme dag, som person, jeg vil ødelægge hans folk ³¹ Du må intet arbejde;.. det skal være en evig Slægt til Slægt i alle dine . boliger ³² det skal være dig en fuldkommen hviledag, og du skal faste;.. på den niende dag i måneden på aftenen, fra aften til aften, du skal fejre din sabbat" (Mos 23: 26-32).

⁷ 'På den tiende dag i denne syvende måned skal I holde Højtidsstævne. Du skal faste; du må ikke gøre noget som helst arbejde. (Numbers 29: 7)

Fasten er historisk hovedsageligt hvordan udtrykket "faste;" er blevet fortolket af jødiske og Guds kirke samfund (dette er også bekræftet af sådanne passager som Salme 35:13; 69:10 og Esajas 58: 5) til at betyde faste, medmindre man er en eller anden måde syg, og dermed allerede er ramt. Aften til aften betyder fra solnedgang til solnedgang.

Det Nye Testamente selv kalder Forsoningsdagen, "Fast" (ApG 27: 9), som ikke blot viser, at apostlen Paulus var at holde det (som han ville være pr udsagn i ApG 21: 18-24; 28:17), men at græsk-navngivet Theophilus (den kristne, som Apostlenes Gerninger var rettet til i ApG 1: 1), også må have været eller andet udtryk ville have været erstattet.

Opmærksomme personer tilknyttet kirkerne Guds vilje hurtigt fra solnedgang denne aften til solnedgang den næste nat (hvis de er fysisk i stand - ammende mødre, små børn, gravide kvinder, og forskellige ramte andre ikke forventes at faste - dette er i overensstemmelse med jødiske praksis på dette område samt). I dette hurtige vi gå uden mad eller drikke.

Mærkeligt, et protestantisk rapport hævder, at en af grundene til at kristne ikke behøver at holde Forsoningsdagen er, fordi der ikke er noget jødisk tempel i dag (Cocherell BL. SHOULD THE FOLLOWERS OF CHRIST FAST ON THE DAY OF ATONEMENT?). Men den bibelske virkelighed er, at Israels børn holdt Forsoningsdagen i århundreder, før der var et tempel, og den anden virkelighed er, at Det Nye Testamente viser, at kristne nu er Guds tempel (1 Kor 3:16-17).

To Geder

I Det Gamle Testamente, Forsoningsdagen omfattede en ceremoni, hvor Azazel ged blev sendt til ørkenen (Tredje Mosebog 16: 1-10). Visse kristne så dette afsendelsen af Azazel ged væk som forestille den tid, det nye årtusinde, hvor Satan vil blive bundet i tusind år i afgrunden (Åb 20: 1-4). Det betyder, at han ikke vil være i stand til at friste og bedrage i løbet af denne tid. På grund af Jesu offer, er en ged ikke ofret for at observere denne dag (jf Hebræerbrevet 10: 1-10).

Selvom Jesus var vores påskelammet ofret for os (1 Kor 5: 7-8), og han blev dræbt kun én gang (Hebr 09:28), vi ser også en anden end påsken, hvor Jesus er ceremonielt dræbt tid.

Hvorfor?

Mange har spekuleret, men der kunne være spor sammen med det faktum, at dette offer sker før udgivelsen af den anden ged.

Den oprindelige Påsken resulterede kun i Israels børn bliver forbigået for deres synder. I denne alder, dem, der er sande kristne hævder offer Jesus på hans sidste jordiske påsken for at betale straffen for vore synder. Men ægte kristne er et lille mindretal af befolkningen i verden (Luk 12:32; Romerne 11: 5).

Da Bibelen kalder Satan ”gud denne alder”, der har ”blindet” verden (2 Kor 4: 4), de fleste er blevet blindet og endnu ikke er blevet dækket af Jesu offer. Alligevel dette vil ske for næsten alle, som vil blive kaldt - enten i denne alder eller alder til at komme (Matt 12:32). Viser det offer, ceremonielt efter kirken alder ender, hjælper vise, at ofringen af Jesus ikke var bare for dem, kaldte i kirken alder, som Guds plan omfatter tilbyder frelse til alle, og ikke kun dagens udvalgte.

Ved at vise det offer forud for den anden ged bliver frigivet, viser dette, at Jesus ikke var at tage væk synder Satan.

Jesus tog straffen for alle mennesker. Men det gælder ikke for mennesker, før Gud kalder os og giver os omvendelse (Joh 6:44), og vi kommer til at være villige til at omvende sig og vi kommer til at tro. Ikke kun i Jesus, men vi mener, Sønnen og vi mener, at Faderen, der er, mener vi, hvad De siger. Også, vi bevise det ved at omvende, blive døbt, der gives Helligånden (ApG 02:38), og faktisk forsøger at leve som de ville have os til at leve (jf 1 Joh 2: 6).

Holdes gennem historien

Forsoningsdagen blev holdt i det 4. århundrede ifølge John Chrysostom, der prædikede imod det (John Chrysostom. Homily I Against the Jews I:5;VI:5;VII:2).

Dette kan også ses i Canon 69/70 af de syriske Apostoliske Kanoner omkring dette tidspunkt, som forsøgte at forbyde det (Seaver JE. Persecution of the Jews in the Roman Empire (300-438), Issue 30 of University of Kansas publications: Humanistic studies. University of Kansas Publications, 1952, pp. 34-35).

En muslimsk dokument, dateret fra den periode, hvor femte-tiende århundrede, hedder det, at Jesus og hans disciple holdt fast på de samme dage som jøderne. Det indikerer, at jødisk-kristne blev stadig holde Forsoningsdagen mens den græsk-romerne kom op med en 50 dage Lenten-

fasteperiode, som Jesus ikke holdt (Tomson P. Lambers-Petry L. The Image of the Judaeo-Christians in Ancient Jewish and Christian Literature, Volume 158, 2003, pp. 70-72; Stern SM. Quotations from Apocryphal Gospels in 'Abd Al-Jabbar. Journal of Theological Studies, NS. Vol. XVIII, (1) April 1967: 34-57). Rapporter fra andre historikere støtter dette synspunkt (f.eks. Pines, pp. 32-34). Desuden ser vi historiske rapporter om, at det stadig blev holdt i Transsylvanien i det 16. århundrede (Liechty, pp. 61-62).

Den gamle Radio Guds Kirke observeret Forsoningsdagen (og de andre helligdage) i hele det 20. århundrede. Vi i Continuing Church of God fortsætter med at observere det i dag.

7. Løvhyttefesten: Et glimt af, hvordan verden vil se ud under Kristi regeringstid

Løvhyttefesten billeder en kulminerende begivenhed i Guds plan. Efter Jesus døde for vore synder for at indløse menneskeheden, og efter at han sendte os Helligånden og plukket ud et folk for sit navn til at blive konger og præster til at regere med Ham på jorden (Åb 05:10), og efter hans genkomst, og efter at han endelig har placeret alle de synder på hovedet af Satans adskille både ham og synderne fra tilstedeværelsen af Gud og hans folk (gør os endelig sluttede på-ét med ham, forsoning), så er vi klar til, at den endelige serie af begivenheder, påbegyndelsen af etableringen af den tusindårige Guds rige på jorden.

Løvhyttefesten billeder den åndelige og materielle overflod, der vil forekomme i løbet tusindårige regering Jesus Kristus, når folk vil holde Guds love uden Satans bedrag (Åb 20: 1-6). Dette er i modsætning til hvad der sker nu i en verden bedraget af Satan (Åb 12: 9). Satanisk bedrag, som vil være væk så (Åb 20: 1-3), er en del af, hvorfor de fleste kalder sig kristne er blevet vildledt af 'nice' falske præster samt hvorfor mange af disse ministre er blevet vildledt (2 Kor 11: 14-15).

Jesus selv, holdt løvhyttefesten, og også lært det pr John 7: 10-26.

Her er nogle instruktioner om det fra de hebraiske skrifter:

³³ Da Herren talte til Moses og sagde: ³⁴ "Tal til Israeliterne og sige: '. Den femtende dag i denne syvende måned skal Løvhyttefesten i syv dage til Herren ³⁵ På den første dag skal der være Højtidsstævne. Du må intet sædvanlige arbejde på det.

⁴¹ Du skal holde det som en fest for Herren i syv dage i året. Det skal være en evig i dine generationer. Du skal fejre det i den syvende måned. ⁴² Du skal bo i kabiner i syv dage. Alle, der er indfødte israelitter skal bo i kabiner, (Tredje Mosebog 23: 33-35,41-42)

¹³ "Du skal observere Løvhyttefesten syv dage, ... ¹⁴ Og du skal være glad i din fest, du og din søn og din datter, din Træl og din Trælkvinde og Leviten, den fremmede og den faderløse og Enken, der er inden dine porte. ¹⁵ Syv dage skal du holde en hellig fest for Herren din Gud på det sted, Herren udvælger, thi

HERREN din Gud vil velsigne dig i al din producere og i alt arbejdet i dine hænder, så at du sikkert glæde sig.

¹⁶ "Tre gange om året alle dine Mænd stedes for Herren din Gud på det sted, hvor Han vælger: ved de usyrede Brød, ved Festen for Weeks, og ved løvhyttefesten, og de skal ikke møde for Herren tomhændet ¹⁷ Hver mand skal give som han er i stand, efter den velsignelse af Herren din Gud, som han har givet dig (Femte Mosebog 16: 13-17)..

Gud havde gamle Israel bo i kabiner / tabernakler ('sukkos' på hebraisk) i ørkenen i årtier, før de kom ind i det forjættede land. Disse kabiner, i en vis forstand, afbilledet, at de kun var arvinger til det forjættede land. Selv i tusindårsriget, når Guds Rige er hersker over dødelige nationer, vil de dødelige mennesker kun være arvinger til Riget. De skal overvinde og vokse i viden og visdom til at arve løfterne.

Gud siger Efraim (undertiden portrætter en type hele Israel i skriften), at de vil "bo i Hytter, som i de dage i fest" (Hoseas 12: 9, Douay-Rheims). Israel, i ørkenen, var en form for alle mennesker, der skal igennem prøvelser for at arve løfterne (1 Kor 10:11). De var fremmede, der venter på at arve Guds løfter.

Vi kristne er at indse, at vi ikke har nogen fast by i denne alder, og se til en til at komme (Hebr 13:14). Den opholder sig i midlertidige boliger under løvhyttefesten hjælper minde os om det. Kristne bør deltage gudstjenester, hvis det er muligt, at hver dag i løvhyttefesten lære (Femte Mosebog 31: 10-13; Nehemias 8: 17-18) er levende ofre, som er vores "rimelig service" (Romerne 12: 1) .

Løvhyttefesten er en tid til at **glæde sig** (Femte Mosebog 14:26; 16:15). Brugen af den relaterede tiende (almindeligvis kaldet "anden tiende") viser, at dette er at være en tid med overflod (Femte Mosebog 14: 22-26), men også, at ministeriet bør tages hånd om i denne alder (Femte Mosebog 14: 27). Løvhyttefesten hjælper billede tidspunktet for tusindårsriget overflod. Det giver os et indblik i tiden efter Jesus kommer igen.

Den årtusinde repræsenterer den syvende dag i Guds 7000 års plan. Interessant hvert syvende år, at lovbogen blev befalet at blive læst på løvhyttefesten (Femte Mosebog 31: 10-13). Dette hjælper billede at loven, herunder de ti bud, vil blive holdt i det nye årtusinde, som Bibelen

viser at loven vil blive undervist derefter (Esajas 2: 2-3; mere på budene kan findes i vores gratis online brochure *Den ti Bud*). Det er at leve i overensstemmelse med Guds love, der vil bringe velsignelser og overflod under årtusinde.

Vi kristne nu afvente den kommende årtusinde, og den forandring, der sker ved den sidste basun (1 Kor 15:52), som også kaldes den første opstandelse:

⁴ Og jeg så troner, og de satte sig på dem, og dom var forpligtet til dem. Så jeg så sjælene af dem, der var blevet halshugget for deres vidnesbyrd om Jesus og for Guds ord, som ikke havde tilbudt dyret eller dets billede og ikke havde taget Mærket på deres pande eller på deres hænder. Og de levede og regerede med Kristus i tusind år. (Åbenbaringen 20: 4)

Bibelen viser, at efter Jesus samler Kirken til sig, og efter at han sidder på sin trone, hvor vi skal regere med ham, vil han samle nationerne før ham og sige til de kristne:

³⁴ Kom, du er min faders velsignede, arve riget

forberedt til dig fra verdens grundlæggelse: (Matt 25:34).

Nu, dem, som holder løvhyttefesten ser frem til dette, da det hjælper billede tusindårsriget.

I begyndelsen af det andet århundrede sagde Papias fra Hierapolis:

[T] her vil være en periode på nogle tusinde år efter opstandelsen fra de døde, og at Kristi rige vil blive oprettet i fysisk form om denne meget jord.

Overholdelsen af Løvhyttefesten er en skygge af det kommende tusindårsrige Guds rige, at trofaste kristne har holdt siden Det Nye Testaments tid.

Hvor kan det holdes?

Løvhyttefesten er hovedsagelig en 'pilgrimsfærd' (Salme 84: 1-5) periode, hvilket betyder at det som regel indebærer rejser uden for ens normale samfund. Jesus tog bolig "med mennesker, når han var her (Som

det græske ord ἐσκήνωσεν i John 01:14 kan oversættes pr Green JP. Interlinear græsk-engelske Nye Testamente. Baker Books, 1996, 5. trykning 2002, s. 282).

Mens nogle fejlagtigt hævder, at Løvhyttefesten fra fortiden gennem nuværende tider kun skal holdes i Jerusalem, det er en fejl. Israels børn var ikke engang i Jerusalem i århundreder efter kommandoerne til sin overholdelse i Tredje Mosebog 23 blev registreret-dermed Jerusalem var ikke en indledende mulighed for dem. Bibelen viser løvhyttefesten kan holdes i andre end Jerusalem byer (Nehemias 8:15; jf Femte Mosebog 14: 23-24). I løbet af andet tempel periode (530 f.Kr. - 70 e.Kr.), jøder ofte holdt det andre steder (Hayyim Schausse bemærkede, "Sukkos var en stor festival selv uden for Jerusalem." Schausse H. De jødiske Festivaler: En guide til deres historie og overholdelse, 1938. Schocken, s. 184).

Dette bekræftes af kilder såsom den katolske helgen Jerome (Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A) og forskning udført af det 20. århundredes kardinal Jean Danielou (Danielou, Cardinal Jean-Guenole-Marie. The Theology of Jewish Christianity. Translated by John A. Baker. The Westminster Press, 1964, pp. 343-346).

En nittende århundrede anti-tusindårige lærd ved navn Giovanni Battista Paganì skrev følgende om den egyptiske Biskop Nepos af det tredje århundrede, og dem, der støttede årtusinde:

... alle dem, der underviser et årtusinde indrammet i henhold til jødiske ideer, siger, at i løbet af det nye årtusinde, vil Moseloven blive genoprettet ... Disse kaldes Judaical Millenarians, ikke som værende jøder, men for at have opfundet og stadfæstede en årtusinde efter ... Den vigtigste forfatterne til denne fejl var Nepos, en afrikansk biskop, mod hvem St. Dionysius skrev sine to bøger om Promises; og Apollinaris, hvem St. Epiphanius forvirre i sit arbejde mod kætterier. (Paganì, Giovanni Battista. Udgivet af Charles Dolman, 1855, pp. 252-253)

Det bør være af interesse at bemærke, at hverken biskopper Nepos eller Apollinaris var jøder, men blev dømt for at have en religion, der havde "jødiske" overbevisninger. Og da Apollinaris kaldes en katolsk helgen, bør det være klart, at de respekterede ikke-jødiske kristne ledere i den

tidlige tredje århundrede klart indtog på ideer, der blev fordømt af allegorists. Det faktum, at de holdt til "Moseloven" er bevis derpå, at de begge forstod betydningen af og holdt løvhyttefesten, men med en kristen vægt.

Den græsk-romerske biskop & helgen Methodius for Olympus i slutningen af ^{3.} eller begyndelsen af ^{4.} århundrede lærte at løvhyttefesten blev befalet, og at det havde lektioner for kristne:

For siden i seks dage gjorde Gud himlen og jorden, og sluttede hele verden, og hvilede på den syvende dag fra alle sine gerninger, som han havde gjort, og velsignede den syvende dag og helligede den, så ved et billede i den syvende måned, når jordens frugter er blevet samlet ind, bliver vi befalet at holde festen for Herren, ... det er befalet, at festen for vores Løvhytter skal fejres til Herren ... for ligesom israelitterne, der forlod Egyptens grænser, først kom til løvhytterne, og herfra, efter igen at være draget ud, kom ind i det forjættede land, sådan gør vi også. For jeg også, idet jeg drager på min rejse og går frem fra dette livs Egypten, kom først til opstandelsen, som er den sande Løvhyttefest, og der har jeg opsat mit tabernakel, prydet med dydens frugter, på opstandelsens første dag, som er dommens dag, og fejrer med Kristus hviletusindåret, som kaldes den syvende dag, ja den sande sabbat. (Methodius. Banquet of the Ten Virgins, Discourse 9)

Den katolske præst og lærd Jerome sagde, at nazaræiske kristne holdt det, og at de mente, at det pegede på Jesu Kristi tusindårige regering (Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A). Denne overholdelse af løvhyttefesten blandt nazaræiske kristne i slutningen af det fjerde århundrede blev også bekræftet af den katolske og ortodokse helgen Epiphanius af Salamis.

Kristne Forskelle fra israelitterne

Hovedsageligt baseret på Det Nye Testaments skrifter, kristne holde løvhyttefesten en smule anderledes end israelitterne gjorde.

Optegnelser viser, at løvhyttefesten synes at have været holdt i Europa i middelalderen (Ambassador College Correspondence Course, Lesson 51. "And the woman fled into the wilderness, where she hath a place ..." Rev. 12:6. 1968), samt specielt i Transylvanien i 1500-tallet (Liechty, pp.

61-62), på steder uden palmegrene. Der er noget, der tyder på, at det blev holdt i Amerika i 1600- og 1700-tallet. Den blev holdt af den gamle Radio Church of God og Worldwide Church of God overalt i verden i det 20. århundrede.

Vi i Continuing Church of God fortsætte med at holde det på steder rundt omkring i verden, og vi også lære at løvhyttefesten peger på tusindårige regering Jesus Kristus i Guds rige.

Løvhyttefesten er blevet observeret af mange moderne kristne i enten telte eller motel/hotelværelser, der fungerer som "tabernakler" – midlertidige boliger – og ikke kun i palmegrenshytter, som israelitterne normalt anvendte. Det Nye Testamente viser, at kristne har et andet tabernakel (jf. Hebræerne 8:2; 9:11-15), hvilket er i overensstemmelse med ikke selv at skulle bygge en palmehytte. Bibelen viser, at Israels børn hovedsageligt boede i telte, jf. 2 Mosebog 33:8 (og til tider andre, tilsyneladende midlertidige, boliger, jf. 5 Mosebog 4:45-49), mens de var i ørkenen i fyrre år, og at Gud betragtede dem som "tabernakler", jf. 3 Mosebog 23:43. At bo i telte eller motelværelser er en lignende form for midlertidig bolig/tabernakel i dag.

Bibelen viser kristne behøver ikke gøre dyreofre / tilbud (Hebr 9: 9) ligesom de Brændofre, som Israels børn bruges til at give under løvhyttefesten (Mosebog 23: 36-37). I stedet er vi at tilbyde os selv som levende ofre, som er vores rimelig service (Romerne 12: 1) -som normalt omfatter regelmæssigt deltage i gudstjenester under løvhyttefesten.

Nogle vil måske undre sig over hvorfor deltager tjenester er gjort for alle de dage på løvhyttefesten, men dette er ikke påkrævet for usyrede brøds dage. Den grundlæggende bibelske årsag er, at kommandoen siger: "Du skal observere løvhyttefesten syv dage ... Syv Dage skal du holde en hellig fest for Herren din Gud på det sted, Herren udvælger" (Femte Mosebog 16: 13,15) , men det er ikke så udtalt relateret til de usyrede Brøds dage-kommandoerne for den siger at spise usyret brød i syv dage i Tredje Mosebog 23: 6 og Femte Mosebog 16: 3, i modsætning til at observere Højtiden i syv dage (vi gør en 'offer' de syv usyrede brøds dage ved at spise usyret brød på hver af dagene). Bibelen siger også at være i midlertidige boliger under løvhyttefesten (Tredje Mosebog 23:42), men ikke angive dette relateret til de andre hellige dage.

Eftersom Satan vil blive bundet til tusindårsriget (Åb 20: 1-2), vil der være mindre bedrag derefter. Går væk for den tid af løvhyttefesten og møde dagligt hjælper billedet en tid, hvor verden vil være helt anderledes, end det nu er.

”Dit rige komme!” (Matt 6:10).

Bibelen lærer os, at løvhyttefesten vil blive holdt i Tusindårsriget og Gud vil i sidste ende 'Tabernakel' med os

Bibelens profetier viser at løvhyttefesten vil blive holdt i det nye årtusinde:

¹⁶ Og det skal ske, at alle, der er tilbage af alle de nationer, som kom imod Jerusalem skal gå op fra år til år for at tilbede Kongen, Hærskarers HERRE, og for at holde løvhyttefesten. ¹⁷Og det skal ske, at den af de jordens slægter ikke kommer op til Jerusalem for at tilbede Kongen, Hærskarers HERRE, om dem bliver der ingen regn. ¹⁸ Hvis familien Egypten ikke vil komme op og komme ind i, skal de have ingen regn; de skal modtage den pest, HERREN rammer de nationer, der ikke kommer op at holde løvhyttefesten. ¹⁹ Dette skal være straffen for Egypten og afstraffelse af alle de nationer, der ikke kommer op at holde løvhyttefesten (Zakarias 14: 16-19).

Så Bibelen lærer, at Gud vil forvente, at alle til at holde Løvhyttefesten i fremtiden. Selv katolske kommentatorer erkende, at Guds plan omfatter løvhyttefesten. En katolsk kommentar til passager i Zakarias 14 stater:

I den mellemliggende tid skal de, der før forfulgte kirken, blive omvendt, og med stor hengivenhed vil fejre festlighederne og udøve religiøse ritualer til Guds ære, og skal fortjene store belønninger. (The Original And True Douay Old Testament Of Anno Domini 1610 Volume 2, p. 824)

Guds rige vil erstatte alle denne verdens riger (Åb 11:15), og denne festival hjælper billede dette ved at adskille (jf Åbenbaringen 18: 4; 1 Joh 2: 18-19) kristne pilgrimme (1 Peter 2: 1-12) fra deres sædvanlige rutine.

Overholdelse af løvhyttefesten giver os et glimt i denne alder af, hvad der vil ske i fremtiden tusindårsrige. Bibelen viser også, at senere, ”Guds bolig” vil være på jorden ”og han skal bo med” os (Åb 21: 3).

Holde løvhyttefesten nu er en forsmag på ting til at komme i Guds rige.

8. sidste store dag: Guds Fantastiske Frelsesplanen for menneskeheden

Denne ottende dag, den dag, der følger umiddelbart efter de syv dage i Løvhyttefesten, billeder færdiggørelsen af planen for forløsning.

Den "Book of Life" - som symboliserer frelse - vil blive åbnet (Åb 20:12). Dette er lige før den nye himmel og den nye jord (Åb 21: 1). Jøderne kalder denne festival Shemini 'Azeret, som betyder 'ottende samling' (også antyde, at de foregående syv dage løvhyttefesten var dage med samling).

Her er mere på den ottende dag fra Bibelen:

³⁴ ... 'til Den femtende dag i denne syvende måned være Løvhyttefesten i syv dage til Herren. ... ³⁶ På den ottende dag skal du holde Højtidsstævne. ... Det er en hellig forsamling, og du må intet sædvanlige arbejde på det. (Leviticus 23: 34,36)

Denne dag er ofte nævnt i Guds kirke kredse som den *sidste store dag*, på grund af hvad det nye Testamente hedder om det:

³⁷ På den sidste dag, den store Højtidsdag stod Jesus og råbte og sagde: "Hvis nogen tørster, han komme til mig og drikke. ³⁸ der tror på mig, som Skriften har sagt, ud af hans hjerte vil flyde levende vand." (Joh 7: 37-38)

Så Jesus holdt denne dag, der kommer umiddelbart efter festivalen picturing årtusindskiftet, og lærte på den.

Efter årtusindskiftet, hvad sker der?

En opstandelse (Åb 20: 5).

De døde stå foran Gud. Dette ville ikke omfatte sande kristne i dag, da de er genoplivet, når Jesus kommer igen. De i denne opstandelsen skal være dem, der døde i uvidenhed om Guds sande plan

i tidligere aldre. Dette er, at dommens dag Jesus gentagne gange nævnt:

⁷ Og som du går, prædike og sige: Himmeriget er kommet nær.
" ... ¹⁴ Og hvem vil ikke modtage dig eller høre dine ord, når du

afviger fra det Hus eller den By og ryster Støvet af dine fødder.¹⁵ Sandelig siger jeg til jer, at det vil være mere tåleligt for land Sodoma og Gomorra i Dommens Dag end den By! (Matt 10: 7,14-15)

²³ Og du, Kapernaum, som er ophøjet til himlen, vil blive bragt ned til Hades; thi dersom de kraftige Gerninger, som ere skete i dig var sket i Sodoma, ville det have stående indtil denne Dag.²⁴ Men jeg siger jer, at det skal være mere tåleligt for jorden af Sodoma i dommens dag end for dig. (Matt 11: 23-24)

Bemærk, at det er mere tåleligt i dommens dag for dem, Gud ødelagt i Sodoma og Gomorra (Første Mosebog 19:24), end for dem, der bevidst afvist Kristus og budskabet i hans rige.

Jesus lærte også, at ”alle synder VILLE blive tilgivet” (Mark 03:28), med undtagelse af 'utilgivelige synd' (Mark 03:29). Det er med opfyldelsen af den sidste store dag, at alle, der ikke har haft mulighed for frelse virkelig vil have denne mulighed, og næsten alle vil acceptere dette tilbud.

Næsten alle mennesker, der nogensinde har levet, vil blive frelst!

I det 2. århundrede, Polykarp af Smyrna sigende lært om løvhyttefesten og den sidste store dag (Life of Polycarp, Chapter 19).

Den bibelske sandhed er, at på grund af Guds kærlighed, Jesus kom for at dø FOR ALLE:

¹⁶ For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.¹⁷ Thi Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden gennem ham kunne blive frelst. (Joh 3: 16-17)

Så har den kærlige Gud sende sin søn til at dø for en relativ få eller verden?

Protestanter, der ofte citerer Johannes 3:16, har en tendens til at undervise, at verden *kunne* reddes, men at det store flertal, der nogensinde har levet, vil lide i pine for evigt. De synes også at overse, at Jesus kom for at dø for alle (Joh 3:17). Er det den form for frelsesplanen,

at en Gud, der er alvidende og er kærlighed ville komme op med? Er Bibelen støtter tanken om, at alle kan blive frelst nu? Hvis ikke, er det fair?

Eftersom Gud er alvidende og almægtig og er kærlighed (1 Joh 4: 8,16), ville Gud have forudbestemt mest der nogensinde har levet til evig pine?

Ingen.

Bestemt Gud er klog nok til at have en plan, der rent faktisk virker.

Romerne 9: 14-15 hedder:

¹⁴ Hvad skulle vi da sige? Er der uretfærdighed hos Gud? Bestemt ikke! ¹⁵ For Han siger til Moses: ”Jeg vil forbarme sig over hvem jeg vil have barmhjertighed, og jeg forbarmer sig over hvem jeg forbarmer.”

Vi ved, at Gud valgte del af Israel i Det Gamle Testamente, og få andre. Hvordan er det kærligheden hvis resten er dømt til evig tortur?

Gud ”at alle mennesker skal frelses og komme til erkendelse af sandheden” (1 Tim 2: 4). Grunden til, at ikke alle blev kaldt i denne alder var fordi han vidste de fleste ville ikke reagere og udholde med sandheden til enden for at blive frelst (jf Mark 13:13; Lukas 8: 5-15). Men det betyder ikke, at dem, der ikke kaldes nu var alle afskåret og tabt.

Bibelen lærer, at mange er blevet bevidst blændet i denne alder (Joh 12: 37-40; Esajas 44:18). De, der blev blændet i denne alder stadig har en mulighed (jf Joh 9:41; Esajas 42: 16-18). Bemærk også:

¹⁴ Jeg vil igen gøre et forunderligt værk blandt dette folk ... ²⁴ Disse også som har begået en fejl i ånd vil komme til forståelse, Og dem, der klagede vil lære doktrin. (Es 29: 14,24)

Der er ingen partiskhed med Gud (Romerbrevet 2:11). Der vil være en mulighed for alle som ”alle jordens ender skal se vor Guds Frelse” (Esajas 52:10).

Dem, der ikke indgår i denne første opstandelse, kaldet ”resten af døde” (Åb 20: 5), der er genoplivet efter årtusindskiftet er forbi. Dette er en

fysisk opstandelse og vil involvere dem, der føler, at deres håb er blevet afskåret (Ezekiel 37: 1-14).

Selv om de vil blive dømt skyldig i synd (Åb 20:12; Romerne 3:23; jf 1 Peter 4:17), "Mercy sejrer over dom" (Jak 2:13). Gud vil dømme alt kød (Jeremias 25:31; Esajas 03:13), og mange vil reagere (Esajas 65:24). Selvom ikke alle vil acceptere hans tilbud, og det er ikke en ny chance (dem, der virkelig havde en chance og fuldt afvist Guds Hellige Ånd vil ikke få denne mulighed for at blive tilgivet pr Mark 03:29), vil mange angre. Den sidste store dag hjælper vise dette.

Overvej også følgende:

¹⁹ Herre, min styrke og min fæstning, min tilflugt i dag lidelse, skal Hedningerne komme til dig fra jordens ender og sige: "Vore Fædre arvede løgne, værdiløshed og urentable ting." ²⁰Kan et menneske gøre guder for sig selv, som ikke er guder? ²¹ "Derfor se, jeg vil dette engang få dem til at vide, jeg vil få dem til at kende min hånd og min Styrke; og de skal kende, at Mit navn er Herren (Jeremias 16: 19-21).

¹⁷ Og resten af det han gør til en gud, hans udskårne billede. Han falder ned, før det og tilbeder det, beder til det og siger: "Frels mig, thi du er min Gud!" ¹⁸ De ved ikke, ej heller forstå; For han har lukket deres øjne, så de ikke kan se, og deres hjerter, så de ikke kan forstå. ... ²² Jeg har udslettet, ligesom en tyk sky, eders Overtrædelser, Og som en sky, dine synder. Vend tilbage til mig, for jeg har indløst dig. (Es 44: 17,18,22)

Selv de, der accepterede falske traditioner, herunder dem, der var afgudsdyrkere (Esajas 44: 17-18), vil få deres første rigtige mulighed for frelse (Esajas 44:22). Milliarder gennem tiderne i Afrika, Europa, Asien, Amerika og øerne aldrig hørt om Jesus og det sande evangelium om Riget-og Gud forud har kendt dette og havde en plan (Romerne 11: 2).

Vi i Continuing Church of God enige i, at "Vores Gud er Gud frelse" (Salme 68:20), og lærer, at han har en plan for frelse, der rent faktisk arbejder for mere end blot en relativ få.

Der er kun ét navn under himlen, hvorved mennesket kan blive frelst (ApG 4:12; jf Esajas 43:11), og det er Jesus Kristus (ApG 04:10; Joh 3:18). Da de fleste af menneskeheden har aldrig hørt sandheden om Jesus

og evangeliet om Guds rige (For yderligere oplysninger se vores gratis hæfte *evangelium Guds rige* på www.ccog.org), og ”alt kød skal se frelse af Gud”(Luk 3: 6), vil der være en mulighed for alle for at opnå frelsen i denne alder eller alder til at komme (jf Matthæus 12: 31-32; Lukas 13: 29-30).

Fremtiden alder at komme ankommer efter den anden opstandelse (som de sande kristne på det tidspunkt er rejst ved den første opstandelse pr Åb 20: 5-6) og omfatter tidspunktet for den hvide trone dom (Åb 20: 11-12). Esajas (Esajas 65:20), samt den romersk og ortodokse katolske helgen Irenæus (Adversus haereses, Book V, Chapter 34, Verses 2-3,4), tilkendegivet, at denne bestemt alder for at komme ville være omkring hundrede år lang.

Denne idé blev stadig holdt i middelalderen af dem, at Romerkirken forfulgt som rapporteret af inkvisitoren biskop Bernard Guidonis (BERNARD GUI: INQUISITOR'S MANUAL, Chapter 5).

Denne doktrin blev undervist af Radio- / Worldwide Church of God i det 20. århundrede, og det stadig undervist af Continuing Church of God.

Guds frelsesplan

Holde de bibelske helligdage minder sande kristne i Guds sande frelsesplan. Den Continuing Church of God forstår, hvordan Guds plan vedrørende denne er lagt ud af overholdelsen af Hans højtid (Mosebog 23:37).

Gud klart lærer, at han ikke ønsker hedenske praksis anvendes til at tilbede Ham:

29 Da Herren din Gud udrydder fra før du de nationer, som du går til drive bort, og du fortrænge dem og bo i deres Land, 30 Vogt dig, at du ikke fanget at følge dem, efter at de er udryddet foran dig , og at du ikke spørge efter deres guder og sagde: 'Hvordan har disse nationer tjene deres guder? Jeg vil også gøre det samme.' 31 Du må ikke tilbede Herren din Gud på den måde; for hver vederstyggelighed for Herren, som han hader, har de gjort for at deres Guder; for de brænder selv deres sønner og døtre i ilden til deres guder. 32 Uanset hvad jeg befaler dig, være omhyggelig med at observere det; du må ikke tilføje til det heller ikke tage væk fra det. (Deuteronomy 12: 29-32)

De, der kombinerer hedenske tilbedelse praksis med bibelske dem obskure Guds frelsesplan og generelt ikke forstår det.

Det Nye Testamente viser, at apostlen Paulus observerede bibelske helligdage (f.eks ApG 18:21; 20: 6,16; 27: 9; 1 Kor 5: 7-8, 16: 8), som han holdt loven og skikke hans mennesker.

Paul specifikt fordømte indarbejde hedenske skikke med bibelske observans (1 Kor 10: 20-23). Paulus selv erklærede nær slutningen af sit liv, at han holdt alle de praksisser jøder er nødvendige for at holde (ApG 28: 17-19; jf Acts 21: 18-24), og som ville have haft til at omfatte alle de hellige dage, der er nævnt i Tredje Mosebog 23.

Som regel har de græsk-romerske kirker ikke følge apostlen Paulus 'formaning om at efterligne ham, da han efterlignede Kristus (1 Kor 11: 1) og heller ikke apostlen Johannes formaning om at fortsætte med at gå, da han og Jesus vandrede (1 Joh 2: 6 , 18-19), da de ikke holde alle de bibelske helligdage. Også disse kirker normalt kombinere hedenske praksis i deres tilbedelse kalendere, som apostlene imod (1 Kor 10: 20-23; 2 Kor 6: 14-18; Jude 3-4, 12; 1 Joh 2: 6).

Ved ikke at holde Guds Hellige Dage, men i stedet ikke-bibelske erstatninger, mange ikke klar over, at synd skal være virkelig ud af vores liv, at Gud kun kalder nogle nu, at alle vil have en mulighed for frelse i denne alder, eller alder til at komme, og næsten alle, der nogensinde har levet, vil blive gemt i den senere høst.

Guds Hellige Dage lægge ud dele af hans frelsesplan, at de fleste ikke forstår. Det er en fantastisk og kærlig plan.

9. fejloversættelser og sabbatten

Hvorfor de fleste, der bekender Jesus ikke holde de bibelske helligdage? Ud over anti-jødiske følelser, kompromis, uvidenhed, og malplacerede ideer om 'tradition,' fejloversættelser er en grund til at mange ikke synes villig til at acceptere, at de har brug for at observere Guds højtider.

Der er normalt et par forkert oversat / misforståede passager at folk har tendens til at pege på som formodede 'bevis', at de bibelske helligdage er afskaffet.

Kol 2: 16-17

Sandsynligvis den mest almindelige del af Bibelen, der er ofte nævnt som "bevis", at sabbatten og de bibelske helligdage er færdig væk er Kolossenserbrevet 2: 16-17. Så lad os undersøge et lille fejloversættelse af det:

¹⁶ Lad derfor ingen dømme eder for Mad eller for Drikke eller i forbindelse med en helligdag, eller af den nye månen, eller af Sabbaten: ¹⁷ Hvilket er en skygge af ting til at komme;men kroppen *er* Kristi (Kol 2: 16-17, KJV).

Ovenstående oversættelse er tæt, men det tilføjede et ord "er" (hvilket er grunden til de KJV oversætterne sætter *er* i *kursiv*), som ikke er i den oprindelige græske.

En virkelig bogstavelig oversættelse ville lade det ud, da det ikke er derinde. Læg mærke til den *stærke Concordance* numre og relaterede ord til vers 17:

3739. 2076 4639 ... 3588 ... 3195 3588 1161 4983 9999 3588 5547

Hvilket er en Skygge af det tilkommende; det.... men.... krop af ... Kristus.

Det skal bemærkes, at 9999 betyder, at der ikke var nogen ord i den bibelske tekst-ordet "er" er ikke i dette skriftsted.

Fordi de samme tre *Stærke ord* (# 4983, 3588, og 5547) er anvendt fire andre gange i Det Nye Testamente og i disse tider KJV oversætter dem som "Kristi legeme" (Romerbrevet 7: 4; 1 Kor 10:16; 1 Corinthians 12:27; Ephesians 4:12) - som gør NKJV-så burde have KJV.

Derfor, hvis disse oversættere var simpelthen overens med sig selv, ville de have oversat Kolossenserbrevet 2: 16-17 til staten (og inkluderet parenteser eller kommaer):

¹⁶ Lad derfor intet menneske dømme dig i at spise og drikke eller i forbindelse med en festival eller en overholdelse af den nye månen eller en sabbat ¹⁷ (for disse ting er en skygge af de ting til at komme), men Kristi legeme.

Eller med andre ord, lad ikke dem uden for 'Kristi legeme' (kirken, Kolossenserbrevet 1:18) dommer dig vedrørende helligdage, men kun den sande kirke selv. Kolossenserbrevet 2: 16-17 siger ikke, at de Sabbath og helligdage er afskaffet.

Selv den tidlige ortodokse biskop Ambrose i Milano anerkendt, at Kolossenserbrevet 2:17 henviste til "Kristi legeme", som han skrev følgende kommentere dette vers:

Lad os da, søge Kristi legeme ... hvor Kristi legeme er, der er sandheden. (Ambrose of Milan. Book II. On the Belief in the Resurrection, section 107)

Det er trist, at moderne oversættere af den græske ofte har ignoreret hvad udtrykket virkelig betød.

Det er dårlig eksegeese (bibelske fortolkning) til at stole på en fejlversættelse at hævde, at de hellige dage er afskaffet.

galatiske 4: 8-10

En anden almindelig indvending er at holde de hellige Dage er Galaterne 4: 8-10. Nogle protestanter tendens til at bruge dette til at sige, at der ikke bibelske datoer er skal overholdes. Så lad os se på, hvad disse skriftsteder faktisk underviser:

⁸ Men så, ja, når du ikke vidste Gud, du tjente dem som i sagens natur ikke er guder. ⁹ Men nu, efter at du har kendt Gud, eller rettere er kendt af Gud, hvor er det, at du slår igen til den svage og fattige Børnelærdom, som du ønsker igen at være i trældom? ¹⁰ Du observere dage og måneder og årstider og år.

Der er flere problemer med den anti-Hellige Dag argument her.

Den ene er, at Galaterne var hedninger (selv om der var tilsyneladende nogle jøder behandlet i senere vers) og blev ikke holde de bibelske helligdage forud for konvertering.

Plus, er der ingen måde, at Bibelen ville kalde bibelske krav som "fattige Børnelærdom." Paulus blev klart advare mod hedenske observans som Galaterne havde "tjent dem som i sagens natur ikke var guder."

En anden er, at katolikker / protestanter / ortodokse bør overveje, at de ofte gør observere forskellige dage og år (søndag, påske, jul, nytår), så de bør ikke observere noget, hvis de føler, at der ikke religiøse dage skal overholdes.

Galaterne 4: 8-10 er ikke at afskaffe de bibelske helligdage, men i stedet er en advarsel mod at klamre sig til ikke-bibelske observans.

Hvad med den syvende dag sabbatten?

Den syvende dag sabbatten er første af de festivaler Guds opført i Tredje Mosebog 23. Selv om det er en ugentlig, ikke årlige hellige dag, ville nogle korte kommentarer synes at være i orden.

Den syvende dag i ugen, den bibelske sabbat, hedder nu lørdag. Selvom søndag vises på visse kalendere som den syvende dag i ugen, er virkeligheden, at søndag er den første dag i ugen. Det Nye Testamente viser klart, at Jesus (Lu 4:16, 21; 6: 6; 13:10) samt apostlene og trofast (ApG 13: 13-15, 42-44; 17: 1-4; 18 : 4; Hebræerne 4: 9-11) holdt den syvende dag sabbatten.

Mange hævder, at den syvende dag sabbatten ikke påbudt i Det Nye Testamente, så det ikke behøver at blive holdt i dag. Men den eneste måde at gøre denne påstand er at stole på fejloversættelser af Bibelen. Hvis man ser på, hvad der menes at være den oprindelige

græske, original aramæisk, og den oprindelige latinske Vulgata, er det klart i alle de sprog, som den syvende dag sabbatten er befalet for kristne.

Selv efter visse katolske og protestantiske oversættelser af Bibelen, den syvende dag sabbatten resten var at forblive i de lydige kristne Guds folk:

⁴ For han har talt et eller andet sted om den syvende dag på denne måde: "Og Gud hvilede på den syvende dag fra alle hans gerninger"; ⁵ og igen, i det tidligere nævnte sted, "De skal ikke gå ind til min hvile." ⁶ Derfor, da det stadig, at nogle vil komme ind i det, og dem, der tidligere har modtaget den gode nyhed ikke gik ind på grund af ulydighed, .. ⁹ Derfor er en Sabbat hvile stadig for Guds folk. ¹⁰ Og hvem kommer ind til Guds hvile, hviler fra egne værker som Gud fra sine. ¹¹ Lad os derfor stræbe efter at komme ind i denne hvile, så ingen kan falde efter samme eksempel på ulydighed. (Hebræerne 4: 4-6,9-11, NAB)

⁴ For et eller andet sted han har talt om den syvende dag med disse ord: "På den syvende dag var Gud hvilede fra alle hans arbejde." ⁵ Og igen i passagen over han siger: "De skal aldrig mit hvile." ⁶ Det er stadig, at nogle vil komme ind at hvile, og dem, der tidligere havde evangeliet forkyndt for dem ikke gå i, på grund af deres ulydighed ... ⁹ Der er stadig, da en sabbat-hvile for Guds folk; ¹⁰ for alle, der går ind i Guds hvile også hviler fra sit eget arbejde, ligesom Gud fra sine. ¹¹ Lad os derfor gøre alt for at komme ind at hvile, så ingen vil falde ved at følge deres eksempel på ulydighed (Hebr 4: 4-6,9-11, NIV)

Det Nye Testamente klart, at kristne er at holde den syvende dag sabbatten. Ud over at tillade for åndelig vækst og personlig foryngelse, sabbatten billeder også et kommende tid af Guds tusindårige hvile.

Mens mange mener ikke, at den syvende dag sabbatten er en hellig dag, Bibelen gør (Tredje Mosebog 23: 3; Mos 20: 8; Esajas 58:13). Det Nye Testamente advarer mod ikke at holde det (Hebr 4: 4-11), men mange årsag rundt med "tomme ord" (jf Efeserbrevet 5:26).

Det bør måske også nævnes, at på trods af fejlversættelser hentyder ellers gjorde det andet århundrede biskop Ignatius af Antiokia IKKE erstatte den syvende dag sabbatten med søndag (Thiel B. Ignatius and the

Sabbath. The Sabbath Sentinel, Volume 69 (3): 18-21, 2016 and Thiel B. More on Ignatius and the Sabbath. The Sabbath Sentinel, Volume 70 (2): 15-17, 2017). Heller ikke den gamle dokument kaldet Didache (Thiel B. The Didache and the Sabbath. The Sabbath Sentinel, Volume 69 (2): 10, 19-20, 2016).

For mere dokumenteret information om kirkens historie, så tjek hæfterne Where is the True Christian Church Today? og Continuing History of the Church of God på www.ccog.org.

10. ompakket helligdage dæmoniske

Hvad med jul, påske og andre religiøse dage, at mange professorer i Kristus observere?

Har de kommer fra Bibelen? Hvis ikke, hvor kommer de fra? Betyder det noget, ifølge Bibelen, hvis du holder dem?

Der er mange helligdage at verdens kirker tilslutte, men ikke alle af dem er godkendt af dem alle. Gennem historien har nogle kirker undertiden godkendt, såvel som til tider fordømt, de samme helligdage.

Selv om det er uden for rammerne af dette hæfte til at gå ind i alle detaljer om hver ferie og deres oprindelse, virkeligheden er, at mange er ompakket dæmoniske dem, da de ofte oprindeligt var bestemt til at ære en hedensk gud / gudinde før forskellige kirker vedtaget og / eller omdøbt dem.

Mange ville blive overrasket over at erfare, at græsk-romerske teologer til tider har fordømt disse helligdage som hedensk og upassende for kristne-på trods af, at forskellige græsk-romerske kirker fremme dem i det 21. århundrede.

Nytårsdag Hædret Janus (gud tid) og Strenua (gudinde for rensning og velvære)

Bibelen begynder året i foråret (Anden Mosebog 12: 2), men hvad der ofte kaldes nytårsdag observeres i januar 1 m på moderne kalendere. I slutningen af 2. århundrede e.Kr., græsk-romersk teolog Tertullian fordømte dem der bekendte Kristus, som fejrer en version af det. Men det gjorde ikke stoppe mange, der ønskede at fejre.

The Catholic Encyclopedia rapporterer:

Kristne forfattere og råd fordømte de hedenske orgier og udskejelser, der er forbundet med festivalen ... fejret i starten af året: Tertullian bebrejder kristne, der betragtes de sædvanlige gaver - kaldet strenae (Fr. étrennes) fra gudinden Strenia, der ledede nytårsdag (jf Ovid, Fasti, 185-90) - som blot møntefterligninger af venlige samleje (De Idol xiv.). (Tierney J. nytårsdag. Den katolske Encyclopedia. Vol. 11, 1911)

Omkring 487 e.Kr., den græsk-romerne syntes at vedtage den ”Festen for omskæring” den 1. januarst. Dette er dog ikke stoppe al hedensk aktivitet.

The Catholic Encyclopedia noter:

Selv i vore dage de sekulære elementer i åbningen af det nye år forstyrre den religiøse overholdelse af Omskærelse, og har tendens til at gøre en simpel ferie på det, der skulle have den hellige karakter af en hellig dag. St. Augustine påpeger forskellen mellem den hedenske og den kristne måde at fejre dagen: hedenske fest og udskejelser skulle sonet af Christian faste og bøn (. PL, XXXVIII, 1024 SQQ .; SERM cxcvii, cxcviii). (Ibid)

Så det også hedder det:

... mod slutningen af det sjette århundrede Rådet for Auxerre (kan. I) forbød kristne *strenas diabolicas observare*.

Udtrykket *strenas diabolicas observare* groft kan oversættes fra latin til engelsk som ”observere den nye tid af Djævelen.” Det er sandsynligt, at nytårsforsætter er relateret til bønner og praksis engang givet for den hedenske gudinde.

Januar¹ er ikke en bibelsk ferie, og selv Romerkirken har forbudt nogle af sine attributter som dæmonisk.

Valentinsdag Hædret Faunus / Pan (gud for besætninger og frugtbarhed)

Bibelen har ikke en ferie ligesom Valentinsdag, men mange mennesker observere det.

Her er hvad en katolsk kilde har skrevet om det:

Rødderne til St. Valentinsdag ligger i den gamle romerske festival af Lupercalia, der blev fejret på Feb 15. For 800 år romerne havde dedikeret denne dag til guden Lupercus. På Lupercalia, ville en ung mand trække navnet på en ung kvinde i et lotteri, og ville derefter holde kvinden som et seksuelt følgesvend for året ...

Den katolske kirke ikke længere officielt ærer St. Valentine, men ferien har både romersk og katolske rødder. (Baggrunden for St. Valentinsdag <http://www.american catholic.org>)

En dag med hedenske rødder og seksuel licens er bestemt ikke en dag for kristne at observere. Denne type adfærd blev advaret imod i det Nye Testamente (1 Kor 6:18; Jude 4).

Læg mærke til nogle islamiske kommentarer om Valentinsdag:

Fejring af Valentins Dag er ikke tilladt, fordi: For det første er det en fornys ferie ... kristne var klar over de hedenske rødder af Valentinsdag. **Den måde, de kristne vedtaget St. Valentinsdag bør være en lærestreg for muslimer ... Vi bør undgå noget forbundet med hedenske umoralske praksis ..** Kærlighed mellem familier, venner og gifte mennesker behøver ikke at blive fejret på en dag med sådan. ... oprindelse. (Afgørelse om Fejring Valentinsdag <http://www.contactpakistan.com>.)

Læg mærke til, at muslimer forbinder Valentinsdag med kristendommen (naturligvis den falske kompromis slags) og synd.

Med andre ord, Valentinsdag forårsager Kristi navn (via begrebet 'kristendom'), der skal bespottes blandt hedningerne (Romerne 2:24; Esajas 52: 5). Har du ikke ”Guds navn spottet på grund af dig” (Rom 2:24) holder hedenske helligdage.

Rigtige kristne ikke holde ompakkede dæmoniske helligdage (jf 1 Kor 10:21).

Fastelavn: Djævlens Karneval

Karnevaler som Fastelavn og Valentinsdag (kaldet Lupercalia nedenfor) kom fra hedenskab:

En af de første registrerede tilfælde af en årlig forår festival er festivalen af Osiris i Egypten; det fejrede fornyelsen af livet som følge af den årlige oversvømmelser af Nilen. I Athen, i løbet af 6. Aarh. BC, en årlig fest til ære for guden Dionysos var den første registrerede tilfælde af brugen af en flyder. Det var under det romerske imperium, at karnevaler nåede en enestående højdepunkt af civile uroligheder og tøjlesløshed. De store

romerske karnevaler var Bacchanalia, Saturnalierne og Lupercalia. I Europa traditionen med forårets frugtbarhed festlighederne varede godt ind kristen tid ... Fordi karnevaler er dybt forankret i hedenske overtro og folkløse i Europa, den romersk-katolske kirke var i stand til at stemple dem ud og til sidst accepterede mange af dem som en del af kirken aktivitet. (Carnival. The Columbia Encyclopedia, 6th ed. 2015)

Den Bacchanalia var til guden Bacchus, også kaldet Dionysos. Han var gud vin høsten, vinfremstilling og vin, ritual vanvid, frugtbarhed, teater, og religiøs ekstase i den græske mytologi. Seksuel liderlighed var en del af Bacchanalia fest. Hans tilbedelse blev fordømt af den græsk-romerske leder Commodianus i det tredje århundrede (Commodianus. On Christian Discipline. From Ante-Nicene Fathers, Vol. 4).

Alkohol, især vin, spillede en vigtig rolle i den græske kultur med Dionysos er en vigtig årsag til en hæs livsstil (Gately I. Drink. Gotham Books, 2008, p. 11). Mardis Gras og Carnaval synes at være relateret til dette.

I slutningen af det andet århundrede, romersk-katolske biskop og ortodokse helgen Irenæus fordømte tilhængerne af den kætterske Valentinus for at deltage i kød spise hedenske festivaler som han skrev:

Derfor også det kommer til at passere, at den "mest perfekte" blandt dem narkoman sig uden frygt for alle de former for forbudte gerninger, som Skriften forsikre os om, at "de, der gør sådanne ting ikke skal arve Guds rige." For eksempel, de gør ingen skrupler om at spise kød, der udbydes i offer til afguderne, at forestille sig, at de kan på denne måde kontrakt ingen besmittelse. Så, igen, ved hver hedensk festival fejres til ære for de idoler,. . . Andre af dem giver sig op til kødets lyst med den største grådighed, fastholde, at timelige skal have lov til det kødelige natur, mens det åndelige er fastsat for det åndelige. Nogle af dem i øvrigt er i vane med at besmittende de kvinder, som de har lært ovenstående doktrin, som er ofte blevet tilstået af de kvinder, der er blevet ført på afveje af visse af dem, på deres tilbagevenden til Guds kirke, og anerkender dette sammen med resten af deres fejl. (Irenaeus. Against Heresies. Book 1, Chapter 6, Verse 3)

Senere den ortodokse katolske apologet Arnobius (død 330) advarede mod den type faster som hedninge havde:

Hvad siger du, O kloge sønner Erectheus? hvad, du borgerne i Minerva? Sindet er ivrige efter at vide med hvilke ord, du vil forsvare, hvad det er så farligt at vedligeholde, eller hvad kunst, du har, som at give sikkerhed til personager og årsager sårede så dødeligt. Dette er ikke nogen falsk mistillid, ej heller er du angribes med liggende beskyldninger: den skændsel af din Eleusinia er erklæret både ved deres base begyndelse og ved registreringer af antikke litteratur, af de samme tegn, i fint, som du bruger, når udspurgt i at modtage hellige ting, - ”jeg har fastet, og drukket udkastet; Jeg har taget ud af den mystiske cist, og lagt i flet-kurv; Jeg har modtaget igen, og overføres til den lille bryst. (Arnobius. Against the Heathen, Book V, Chapter 26)

Arnobius syntes selv at advare om en 'Fastelavn' banket efterfulgt af et hurtigt:

Den fest af Jupiter er i morgen. Jupiter, formoder jeg, dines, og skal mæt med store banketter, og længe fyldt med ivrige trang til mad ved at faste, og sulten efter den sædvanlige interval. (Arnobius, Against the Heathen, Book VII, Chapter 32)

Således tidlige forfattere fordømte helligdage, der lyder meget gerne Carnaval / Fastelavn på grund af sine bånd til hedensk afgudsdyrkelse.

Bibelen lærer:

¹³ Lad os gå ordentligt, som i dag, ikke i festivas og drukkenskab, ikke i liderlighed og begær, ikke i strid og misundelse. ¹⁴ Men sat på Herren Jesus Kristus, og giver mulighed for, at kødet, til at opfylde sine lyster. (Romans 13: 13-14)

Mens Bibelen ikke fordømmer jubel, Fastelavn og relaterede observans er i strid med Skriften. I Bolivia de kalder det ”Djævelens Karneval” og åbent tilbyder Satan som deres gud!

Djævelens Karneval (La Diablada) Hvert forår, Oruro går i karneval tilstand ... Et af højdepunkterne er Djævelen dansere, tradition som dels kommer fra en særegen form for djævelen tilbedelse. Oruro er en mineby og de lokale, at bruge så meget tid under jorden, besluttede at vedtage en gud for underverdenen. Kristne tradition dikterer, at dette skal være Djævelen og Oruro trofaste således vedtagne Satan, eller Supay,

som deres gud / (Frommes. [Http://events.frommers.com/sisp/index.htm?FX=begivenhed & event_id = 5769](http://events.frommers.com/sisp/index.htm?FX=begivenhed&event_id=5769))

Carnaval / Mardis Gras er en dæmonisk ferie og bestemt ikke en kristen én. Det blev ikke holdt af Jesus eller nogen af hans tidlige trofaste tilhængere.

Lent: En perversion af usyrede brøds dage og pinse?

Hvad med fasten?

Selvom ordet 'fasten' forstås Spring sæson, er det nu hovedsageligt observeret i vinteren lige efter Fastelavn.

The *World Book Encyclopedia* siger:

Fastetiden er en religiøs sæson observeret i foråret ... Det begynder på Askeonsdag, 40 dage før påske, med undtagelse af søndage, og slutter på påskesøndag (Ramm B. Lent. *World Book Encyclopedia*, 50th ed. 1966).

Hvad med Askeonsdag?

Tja, det er ikke en original kristen eller bibelske hellige dag.

The Catholic Encyclopedia rapporterer:

Askeonsdag Navnet *dor cinerum* (dag af aske), som den bærer i den Roman Missal findes i de tidligste eksisterende kopier af den gregorianske Sacramentary og sandsynligvis stammer fra mindst det ottende århundrede.

På denne dag alle de troende efter gammel skik formenes til at nærme sig alteret før begyndelsen af Mass, og der præsten, dyppe sin tommelfinger til aske tidligere velsignet, markerer panden (Thurston H. Ash Wednesday. *The Catholic Encyclopedia*, 1907).

Så Romerkirken vedtog det officielt i 8. århundrede.

Det skal også bemærkes, at ideen om at placere en krydsning af aske på panden kom fra solguden tilbedelse og andre former for hedenskab:

Mithratic ... indleder ... ville fremover have Sun Kors på panden. Ligheden til korset af aske lavet på panden på den kristne Askeonsdag er slående. Nogle har foreslået, at dette er et eksempel på de tidlige kristne låner fra Mithratic kult; andre foreslår, at begge kulturer var at trække på den samme prototype. (Nabarz P. The mysteries of Mithras: the pagan belief that shaped the Christian world. Inner Traditions/Bear & Company, 2005, p. 36)

Askeonsdag Denne angiveligt kristne festival kom fra romersk hedenskab, som igen tog det fra vediske Indien. Aske blev anset frø af ilden gud Agni, med magt til at frikende alle synder ... På Roms nytår Festen for forsoning i marts folk wore sæk og badet i aske at sone deres synder. Dengang som nu, nytårsaften var en festival for at spise, drikke, og synde, på den teori, at alle synder ville blive udslettet den følgende dag. Som den døende gud marts, Mars tog sine tilbedere synder i med ham i døden. karnevallet faldt derfor på dør Martis, Day of Mars. På engelsk, dette var tirsdag, fordi Mars var forbundet med den saksiske gud TIW. I fransk blev karnevallet dag kaldet Mardis Gras, "Fat Tuesday," den merrymaking dagen før Askeonsdag. (Walker B. The woman's encyclopedia of myths and secrets. HarperCollins, 1983, pp. 66-67)

Hvor Har Fyrre-dages fastetiden Fast komme fra?

Bibelen fortæller om en periode 50 dage til at tælle, hvilket er hvor vi får navnet pinse. Omkring de fjerde-sjette århundrede, blev den græsk-romerne holde en vis form for en 50 dages faste, der havde lighed med den islamiske hurtige Ramadan (Pines, s.32). Med tiden ændrede dette til en fyrre-dages afholdenhed af en eller flere (normalt fødevarer) genstande.

Tidlige kristne naturligvis ikke holde fasten som selv den katolske helgen Abbed John Cassian i det femte århundrede indså:

Bog skal du skal vide, at så længe den primitive kirke bevaret sin perfektion ubrudt, gjorde denne overholdelse af fasten ikke eksisterer. (Cassian John. Conference 21, THE FIRST CONFERENCE OF ABBOT THEONAS. ON THE RELAXATION DURING THE FIFTY DAYS. Chapter 30)

Således indrømmede han, at fasten blev tilføjet, og at den oprindelige troende ikke holde det.

Apostlen Paulus påberåbte holde påsken og de usyrede brøds dage (1 Kor 5: 7-8). Men han gjorde det ikke for noget, der hedder fasten. Men fordi de usyrede brøds dage indebærer, en syv-dages "hurtig" fra surdej, omkring det tidspunkt mange kalder påske, kan det være, at nogle er forbundet med Rom og Egypten følte, at en afholdenhed periode ville være passende, men mængden af tid , samt hvad de afholdt sig fra, varieret.

Socrates Scholasticus skrev i det 5. århundrede:

De faster før påske vil blive anset for at være anderledes observeret blandt forskellige mennesker. Dem i Rom hurtigt tre på hinanden følgende uger før påske, med undtagelse lørdage og søndage. Dem i Illyrica og hele Grækenland og Alexandria observere en hurtig på seks uger, som de udtrykket 'De fyrre dage' fast.' Andre påbegynder deres hurtigt fra den syvende uge før påske, og fastende tre fem dage kun vejledende, og at med mellemrum, og alligevel kalder det tidspunkt 'De fyrre dage' fast.' ... nogle tildele en grund til det, og andre en anden, i henhold til deres forskellige fantasier. Man kan også se en uenighed om den måde af afholdenhed fra mad, samt om antallet af dage. Nogle helt afholde sig fra ting, der har livet: andre lever af fisk kun for alle levende væsener: mange sammen med fisk, spiser høns også, siger, at i henhold til Moses, blev disse ligeledes lavet ud af vandet. Nogle afholde sig fra æg, og alle former for frugt: andre spise af kun tørt brød; stadig andre spiser ikke selv dette: mens andre har fastet indtil den niende time, bagefter tage nogen form for mad uden forskel ... Da imidlertid ingen kan producere en skriftlig kommando som en autoritet ... (Socrates Scholasticus. Ecclesiastical History, Volume V, Chapter 22)

Apostlene helt sikkert ikke havde forskellig faster med forskellige krav (jf 1 Kor 01:10; 11: 1). Fyrredages lenten faster er ikke som de fyrre dages faster nævnt i Bibelen som involverede fravær fra alle fødevarer og vand (Mos 34:28; Luke 4: 2).

Vedrørende Lent oprindelse, mærke til, hvad en forsker skrev:

En Lent af fyrrer dage blev observeret af tilbedere af den babyloniske Ishtar og ved tilbedere af den store egyptiske meditorial gud Adonis eller Osiris ... Blandt de hedninge, synes dette Lent periode at have været en uundværlig forudsætning for den store årlige (normalt forår) festivaler. (Bacchiochi S. *God's Festivals in Scripture and History, Part 1. Biblical Perspectives*, Berrian Springs (MI), 1995, p. 108)

Det er sandsynligt, at ideen om en fyrrer-dages hurtigt kom fra Alexandria i Egypten eller fra Grækenland og er relateret til den hedenske gudinde Ishtar. Da babylonierne overtog grækerne og egypterne, kan der have været, da de startede denne praksis.

Siden første kristne gjorde observere usyrede brøds dage, blev ompakket hedenske faster tilsyneladende erstattet på forskellige måder ved den græsk-romerne.

Bemærk, at apostlen Paulus advarer mod at blive involveret i hedenske observans:

¹⁴ Må ikke udnytte jer i en ujævn team med vantro; hvordan kan Oprigtighed og lovbrud være partnere, eller hvad kan lyse og mørke har til fælles? ¹⁵ Hvordan kan Kristus frem til en aftale med Beliar og hvad deling kan der være mellem en troende og en vantro? ¹⁶ Guds tempel kan ikke gå på kompromis med falske guder, og det er det, vi er - tempel den levende Gud. (2 Kor 6: 14-16, NJB)

¹⁹ Hvad betyder det? At indvielsen af mad til falske guder beløber sig til noget? Eller at falske guder selv til noget? ²⁰ Nej, det gør det ikke; blot, at når hedningerne offer, hvad der er ofret af dem er ofret til dæmoner, som ikke er Gud. **Jeg vil ikke have dig til at dele med dæmon** s. ²¹ Du kan ikke drikke det bæger Herrens og kop dæmoner samt; du kan ikke have en andel på Herrens bord og dæmonerne bord så godt. ²² Ønsker vi virkelig at vække Herrens jalousi; er vi stærkere end han er? (1 Kor 10: 19-22, NJB)

Hvad enten fra Egypten, romersk hedenskab eller andre dæmoniske kilder, det ene sted fasten kom ikke fra var Bibelen. Kom det heller ikke fra begyndelsen traditioner de første tilhængere af Jesus.

Nogle tror, de er stærke nok åndeligt, så de kan blande hedenskab, men de er virkelig vække Guds vrede efter apostlen Paulus.

påske

Mange mennesker er ikke klar over, at påsken (Ishtar) skulle være påsken, flyttede til søndag på grund af fejhed og had til jøder (Ibid, pp. 101-103).

Læg mærke til, hvad der respekterede protestantisk lærd J. Gieseler rapporteret om det andet århundrede:

Det vigtigste i denne festival var den Påske dag, den 14. nisan ... I det, de spiste usyret brød, sandsynligvis gerne jøderne, otte dage gennem ... der er ingen spor af en årlig festival for opstandelsen blandt dem ... de kristne i Asien Mindre appelleret til fordel for deres Påsken højtidelighed den 14. Nisan til John. (Gieseler, Johann Karl Ludwig. A Text-book of Church History. Harper & brothers, 1857, p. 166)

Selv kristne holdt påsken på den ¹⁴ Nisan, på grund af ønsker at distancere sig på grund af oprør af jøderne i øjnene af de romerske myndigheder, mange af de græsk-romerne i Jerusalem, Rom, og Alexandria (men ikke Lilleasien) besluttede at skifte påsken til en søndag. I første omgang, de holdt en version af påsken, og det blev ikke holdt en opstandelse ferie.

Bemærk også følgende fra G. Snyder:

De første kristne fejrede Jesu død med en Pascha måltid (nadveren) på Månens datoen for den jødiske påske (note 1 Kor 5: 7-8)..

Først var der ingen årlig fejring af opstandelsen. Til sidst, i den gentile verden, blev dagen for opstandelsen tilføjet til Pascha festivalen. Den dag var søndag. (Snyder GF. Irish Jesus, Roman Jesus: the formation of early Irish Christianity. Trinity Press International, 2002, p. 183)

Fordi nogle i Lilleasien og andre steder ikke gik sammen med dato skift til søndag, den Mithras tilbede Kejser Konstantin opfordrede Rådet i Nikæa, som erklærede søndag for den græsk-romerne. Konstantin selv derefter erklærede:

Lad os så have noget til fælles med den afskyelige jødisk publikum; for vi har modtaget fra vor Frelser en anden måde. (Eusebius' Life of Constantine, Book III chapter 18).

Kristne bør ikke hade jøderne heller ikke observere Guds Hellige Dag, bare fordi mange jøder gøre et forsøg på at gøre det.

Jesus aldrig tilkendegivet, at den jødiske race var afskyelige (Han var en Jøde) og heller ikke, at han har ændret datoen for påsken. Alligevel sol-tilbedende Konstantin konkluderede ellers. Og søndag overholdelse er nu kendt som påske. Men fordi sol-tilbedende praksis og undgåelse af praksis, der blev anset for ”jødisk” er virkelig hvorfor påsken er observeret, når det er.

Mange af de dens praksis som påskeæg, påske kanin og påske ild kom fra hedenskab ifølge romersk katolsk kilder (f.eks Holweck FG påske. Den katolske Encyclopedia, Volume V. Robert Appleton Company. 1909).

Den anglikanske biskop JB Lightfoot skrev:

... kirkerne i Lilleasien ... regulerede deres påske festival ved den jødiske påske uden hensyn til ugedag, men ... dem af Rom og Alexandria og Gallien observeret en anden regel; således at man undgår selv den antydning af jødedommen. (Lightfoot, Joseph Barber. Saint Paul's Epistle to the Galatians: A Revised Text with Introduction, Notes and Dissertations. Published by Macmillan, 1881, pp. 317, 331)

Og navnet påske? Dette er en respelling af solopgang gudinde og 'dronning af himlen' Ishtar:

Ishtar, hun var både frugtbarhed og en krig gudinde. ... påske eller Astarte er i kraft samme tilbedelsen af en gammel babylonisk sex kult nedsat ved Semiramis kriger dronning, som

havde et begær efter blod. (Kush H. Faces of the Hamitic People. Xlibris Corporation, 2010, p. 164)

Ishtar blev set som personificeringen af planeten Venus, og sammen med Shamash, solguden, og Sin, måneguden, hun dannede en astrale triade. (Littleton CS. Gods, Goddesses, and Mythology, Volume 6. Marshall Cavendish, 2005 p. 760)

Bibelen advarer imod at tjene 'dronning af himlen':

¹⁷ Kan du ikke se, hvad de gør i Judas Byer og på Jerusalems Gader? ¹⁸. Børnene sanker Brænde, Fædrene tænder Ild, og Kvinderne ælter dej, for at gøre kager til Himmels Dronning; og de udgyde Drikofre for andre Guder, så de kan provokere mig til vrede. (Jer 7: 17-19)

Kagerne var magen til 'hot cross boller' (Platt C. The Psychology of Social Life. Dodd & Mead, 1922, p. 71). 'Dronningen af himlen'?

Jeremias 7 ... Kager til Himmelens Dronning (v. 18). Sandsynligvis en henvisning til den babylonske fertilitetsgudinden Ishtar, gudinden af planeten Venus. (The Wycliffe Bible Commentary, Electronic Database. Copyright (c) 1962 by Moody Press)

Kristne bør ikke have opkaldt en ferie efter en hedensk gudinde, hvis praksis Bibelen fordømmer. Alligevel har de fleste kalder sig kristne ikke synes at have et problem med det.

Skærtorsdag og den eukaristiske Host

Som en anden 'erstatning' for påsken, nogle holder 'Skærtorsdag. Her er noget af det, *Den katolske Encyclopedia* lærer om det:

Den fest af Skærtorsdag (eller hellige) torsdag højtideligt fejrer institutionen i eukaristien og er den ældste af de ceremonier er særlige for påskeugen. I Rom forskellige tilbehør ceremonier blev tidligt føjet til denne mindehøjtidelighed ... det bringer omkring årsdagen for institutionen i den liturgi. ...

Skærtorsdag blev taget op med en række ceremonier af en munter karakter: dåben af nydøbte, forsoningen af skriftebørn,

indvielsen af de hellige olier, vask af fødderne, og højtideligholdelse af den hellige eukaristi ... (Leclercq H. Maundy Thursday. The Catholic Encyclopedia. Vol. 10. New York: Robert Appleton Company, 1911)

Den 'institution i eukaristien' i det væsentlige er meningen at henvise til Jesu udskiftning af symboler forbundet med påsken. Romerkirken indrømmer, at det tilføjede ceremonier til det, at det var en årlig begivenhed, og at footwashing blev praktiseret. Romerkirken andre steder indrømmer, at lægfolk plejede at gøre footwashing, men det er ikke længere sin praksis (Thurston H. Washing of Feet and Hands. The Catholic Encyclopedia. Vol. 15. New York: Robert Appleton Company, 1912).

Den 'eukaristiske vært', der nu bruges af Romerkirken adskiller sig fra, hvad de oprindelige kristne gjorde.

The Catholic Encyclopedia lærer:

Brødet bestemt til at modtage eukaristiske Indvielse er almindeligvis kaldes værten, og selv om dette udtryk ligeledes kan anvendes på brødet og vinen af Sacrifice, er det mere specielt forbeholdt brødet. Ifølge Ovid ordet kommer fra hostis, fjende: "Hostibus en domitis Hostia nomen Habet", fordi de gamle tilbød deres besejrede fjender som ofre til guderne. Det er dog muligt, at Hostia stammer fra hostire, at strejke, som findes i Pacuvius de første kristne ... simpelthen brugt det brød, der tjente som føde. Det ser ud til, at formen afveg kun lidt fra, hvad det er i vore dage. (Leclercq H. "Host" The Catholic Encyclopedia. Vol. 7. Nihil obstat. 1 Juni 1910)

Tidlige kristne brugte usyret brød, ikke en rund vært, der ligner den 'sol', der blev brugt i hedenskab.

Overtagelse af Mary

Tidlige kristne oprindeligt ikke ærer Jesu mor Maria. Så hvor har tanken om Marys antagelse kommer fra?

Dybest set, fra apokryf litteratur i det fjerde århundrede (eller muligvis så tidligt som i slutningen af tredje århundrede) -men hovedsageligt endda senere end det. Selvom den katolske Epiphanius forsøgt at undersøge det,

han var i tvivl om, når det virkelig først udviklet-det klart relateret til kvinder, der holdt til hedensk gudinde tilbedelse (Panarion af Epiphanius, 78.11.4).

De gamle romere havde en 1-3 dages festival for gudinden Diana. På den første dag hun angiveligt kom til jorden og på den tredje dag, den 15. august de fejrede tilsyneladende hendes antagelse i himlen som dronningen af himlen. Det er den samme dag i den katolske fest af antagelsen om Mary (Kerr E. William Faulkner's Yoknapatawpha: "a Kind of Keystone in the Universe." Fordham Univ Press, 1985, p. 61). Nogle mener ikke, at dette er en ulykke eller tilfældig (Green CMC. Roman religion and the cult of Diana at Aricia, Volume 0, Issues 521-85150. Cambridge University Press, 2007, p. 62; Frazer JG. The Magic Art and the Evolution of Kings VI, Volume 1. Kessinger Publishing, 2006, pp. 14-17).

Der er en sammenhæng mellem Diana og forskellige andre gudinder, og hvor mange visning Mary (Fischer-Hansen, p. 49). Men den katolske helgen Augustine specifikt henvist til Diana som en af flere "falske og liggende guder" (Augustine. The Harmony of the Gospels, Book I, Chapter 25).

Der er mistanke om, at denne formelt blev vedtaget i Romerkirken i det mindste delvist på grund af påvirkning af islam som Muhammeds 'jomfru' datter Fatima angiveligt også steg op til himlen. Den 'antagelse' er ikke en bibelsk hellige dag. Det er en ompakket 'dronning af himlen' (Jeremias 7: 17-19), hedensk fremførsel.

Halloween / Allehelgensdag

Mens tanken om at ære mindet om liv og død af en person, som en helgen ikke er modstander af skriften (jf Dommer 11: 38-40), dyrkelsen af helgener og af ofre til dem er imod apostolske lære.

Satan ønskede Kristus at bøje sig ned og tilbede ham (Matt 4: 9), men Jesus afviste (Matt 04:10). Simon Magus (ApG 8: 9-23) efter sigende opfordrede sine tilhængere til at ære / tilbede ham (Irenæus Adversus Haereses, Bog 1, kapitel 23, vers 1-5.).

Apostlen Peter ikke alene fordømte Simon Magus, han forbød en ikke-jøde fra bøjer sig eller hylder ham (ApG 10: 25-26). Apostlen Paulus forbød hedningerne fra at ofre til ham og Barnabas (ApG 14: 11-

18). Apostlene dybest set begge hævdede, at de var mænd, og dette bør ikke ske. Tidlige kristne forstod dette og ikke gøre sådan. Over tid, men begyndte nogle kættere at ære relikvier i slutningen af andet århundrede.

Dyrkelsen af hævdede helgener begyndte at være et stort problem med de græsk-romerske kirker i det fjerde og senere århundreder, på trods af, at det ikke var en apostolisk praksis.

Læg mærke til følgende:

Ved at inkorporere velkendte Pagan billeder, såsom Celtic guder, den grønne mand, og bicephalic hoveder inden for kirker og katedraler, kirkelige embedsmænd opfordres befolkningen til at blande de to spirituelle traditioner i deres sind angiveligt lette deres accept af den nye religion og udjævning af overgangen fra de gamle måder til nye. (Pesznecker S. Gargoyles: From the Archives of the Grey School of Wizardry. Career Press, 2006, p. 85)

I en bog, den ovenstående udtalelse forud en afkortet version af det følgende, at pave "Gregor'den Store", skrev omkring 600 e.Kr.:

Fortæl Augustin, at han skulle være på ingen måde ødelægge templer gudernes men snarere de idoler inden for disse templer. Lad ham, efter at han har rensset dem med vievand, sted altre og relikvier af de hellige i dem. For, hvis disse templer er godt bygget, de skal konverteres fra tilbedelsen af dæmoner til gavn for den sande Gud. ... Lad dem derfor, på dagen for indvielsen af deres kirker, eller om festen for martyrerne, hvis relikvier er bevaret i dem, bygge dem selv hytter omkring deres engangstempler og fejre begivenheden med religiøs fest. De vil ofre og spise dyrene ikke mere som et offer til djævelen, men for Guds ære, til hvem, som giveren af alle ting, de vil takke for at have været mæt. (Gregory I: Letter to Abbot Mellitus. Epsitola 76, PL 77: 1215-1216)

Pave Gregor fortæller for inkorporering på hedenske skikke. Endnu, Bibelen imod dette, og disse type ofre som dæmoniske (1 Kor 10: 20-21). Endvidere Bibelen lærer, at efter ofringen af Jesus, at der ikke er behov for dyreofre (Hebr 10: 1-10). At tillade den ovenfor for 'hellige' dage viser, at det er også levn fra hedenskab og at de er virkelig dæmoniske helligdage.

Mange kjole bibelsk uhensigtsmæssigt (jf 1 Timoteus 2: 9) og til tider også som hekse (som Bibelen condemns- Mosebog 22: 8) på Halloween. Dette er ikke en bibelsk-passende fest og var bestemt ikke en tidlig kristen én.

Allehelgensdag blev erklæret i det syvende århundrede, og senere flyttede til november 1. og aftenen før blev kendt som Halloween (Mershman F. All Saints' Day. The Catholic Encyclopedia. Vol. 1. Nihil Obstat. March 1, 1907).

Den 31. oktober var en dato de gamle Druids observeret:

De Druids og orden af præster i det gamle Gallien og Storbritannien, mente, at på Halloween, spøgelse, ånder, feer, hekse og alfer kom ud for at skade mennesker. ... Ud fra disse Druid overbevisninger kommer den nuværende brug af hekse, spøgelse og katte i Halloween festligheder ... Skikken med at bruge blade, græskar, og majs stilke som Halloween dekorationer kommer fra druiderne. De tidlige europæiske folk havde også en festival ligner den Druid ferie ... I 700-tallet, den romersk-katolske kirke opkaldt november 1 som Allehelgensdag. De gamle hedenske skikke og den kristne festdag blev kombineret ind i Halloween festival. (Halloween. World Book Encyclopedia, vol 9. Chicago, 1966: 25-26)

Det kan være af interesse at overveje, hvad en katolsk forfatter skrev:

Hvorfor skulle en pave sætte den katolske fejring af de døde på toppen af hedningene fejringen af de døde? Fordi de katolske fester er i kontinuitet og opfylde betydningen af de hedenske dem. (Killian Brian. Halloween, as autumn celebration, reminder God's name is hallowed. Catholic Online International News. 10/31/06)

Det er en kendsgerning, at mange er forbundet med Romerkirken relish og praler hedenske forbindelser for deres tro. Det er Bibelen, at de, og alt bør se til som kilden til læren (jf 2 Timoteus 3:16), og det fordømmer brug af hedenske former for gudsdyrkelse (Femte Mosebog 12: 29-32; Jeremias 10: 2-6; 1 Corinthians 10:21, 2 Kor 6: 14-18).

jul

Bibelen støtter aldrig fejringen af fødselsdage, herunder af Jesus. Den tidlige romerske kirke ikke fejre jul eller nogen anden fødselsdag. Fødselsdag observans var stadig dømt i slutningen af 3 århundrede af Arnobius (Imod Hedning, Bog I, kapitel 64).

Desuden Tertullian advarede, at for at deltage i vinteren festlighederne med kranse og gaver lavet en skue til hedenske guder. Der var en sådan fest kendt som Saturnalia der blev fejret af hedningerne i slutningen af december.

Den hævdede ”far til latin teologi,” Tertullian fordømte vinter fester, såsom Saturnalia (fra en hedensk guddom hvis navn betød rigelige) som forvandlet til jul som han skrev:

Den Minervalia er lige så meget Minervas, som Saturnalia Saturns; Saturns, der nødvendigvis må fejres selv ved små slaver på tidspunktet for Saturnalien. Nytårs gaver ligeledes skal fanges ved, og det Septimontium holdt; og alle de gaver, Midwinter og festen for Dear Kinsmanship skal pålægges; skolerne skal omkranset med blomster; de flamens hustruer og aediles offer; skolen er hædret på de udpegede hellige-dage. Det samme sker på en afgud fødselsdag; hver pomp Djævelens besøges. Hvem vil tro, at disse ting er værdig til en kristen mester, medmindre det være ham, der skal tænke dem egnede ligeledes til en, der ikke er en mester? (Tertullian. På afgudsdyrkelse, kapitel X)

Omkring tidspunktet for Tertullian, den romerske Biskopper Zephyrinus (199-217) og Callistus (217-222) havde et ry for kompromis og korruption (og dette bekræftes af sådanne romersk katolske helgener såsom Hippolytus (Hippolytus. Tilbagevisning af All Kætterier, bog IX, kapitel VI) og tillod folk i deres kirke, der kompromitteret med hedenskab, etc.

Den romerske Saturnalia og den persiske Mithraism selv var tilpasninger af et endnu tidligere hedenske religion - at af den gamle babylonske mysterium kult. De gamle babylonierne fejrede den genfødte Nimrod som den nyfødte Tammuz ved at tilbede et stedsegrønt træ. Bibelen

fordømmer tilbedelse involverer stedsegrønne træer (Mosebog 12: 2-3; Jeremiah 03:13; 10: 2-6).

Babylonierne fejrede også en genfødsel af solen i løbet af sæsonen for vintersolhverv. December²⁵ blev til sidst valgt som datoen for Jesu fødselsdag, fordi Saturnalierne og andre solguden tilbedelse skete på den tid af året:

I 354 e.Kr., biskop Liberius Rom beordrede folk til at fejre den 25. december Han valgte sandsynligvis dette tidspunkt, fordi folk i Rom allerede observeret det som festen for Saturn, fejrer fødselsdag af solen. (Sechrist EH. Jul. World Book Encyclopedia, Volume 3. Felt Enterprises Educational Corporation, Chicago, 1966, pp. 408-417)

Helios Mithras er en gud ... Søndag blev holdt hellig ære for Mithra, og den sekstende i hver måned var helligt for ham som mægler. **De 25 December var observeret som hans fødselsdag, den NATALIS invicti, genfødsel af vinteren-sol, ubesejret ved rigor af sæsonen.** (Arendzen J. Mithraism. The Catholic Encyclopedia, bind X. Nihil obstat den 1. oktober, 1911)

Kejser Konstantin havde været tilhænger af solguden Mithras, der blev anset for at være den ubesejrede sol og var en født fra en klippe i en under jorden hule. Måske på grund af dette, hans mor Helena beslutte at tro på myten om, at Jesus blev født i en under jorden stenet grøtte.

Rom underviser nu dette (og denne forfatter har set, at 'krybbespil' vises flere gange i Vatikanstaten), men i det tredje århundrede en af sine tilhængere, Commodianus, fordømte rock guddom:

Den ubesejrede ene blev født fra en klippe, hvis han betragtes som en gud. Nu fortæller os, så på den anden side, som er den første af disse to. Klippen har overvundet gud: derefter skaberen af klippen skal efterspurgt. Desuden har du stadig skildre ham også som en tyv; selv, hvis han var en gud, han slet ikke leve af tyveri. Sandelig var han af jorden, og af en monstrøs natur. Og han vendte andre folks okser ind i hans huler; lige som gjorde Cacus, at søn af Vulcan. (Commodianus. På Christian Disciplin)

Jesus blev ikke født af en klippe, men det er delvist hvordan hans fødsel er nu portrætteret. Det er heller ikke sandt, at undervise, at han blev født den 25. december th. Lærde erkende, at hyrderne ikke ville have været ude med deres flokke på området (ligesom Bibelen viser i Lukas 2: 8) så sent som i december ²⁵. og at bibelsk nævnte (Lukas 2: 1-5) ”optælling ville have været umuligt i vinter”(jul. Den katolske Encyclopedia, 1908).

Mange af de praksisser og skikke forbundet med julen kommer fra hedenskab som rigtige forskere vil indrømme. Hverken Jesu apostle eller deres tidlige tilhængere observerede jul.

Ompakket helligdage Pagan

Mens Bibelen ikke forbyder sekulære helligdage (som ædru uafhængighed dag ceremonier), gjorde tidlige kristne IKKE bede til døde helgener eller observere noget lignende Allehelgensdag eller jul. Mange hedenske guder blev væsentligt ændret fra at være den 'gud noget' at blive kaldt den 'helgen af noget.'

Nogle af de hedenske skikke kan have ændret, men de ompakkede dæmoniske helligdage er stadig ikke kristen, ej heller er de dem, at Jesus og Hans tidlige tilhængere holdes. Mange helligdage, som folk holder kom fra hedenskab, og selv har bånd til den gamle babylonske mysterium religion. Da Gud sendte Nehemias at hjælpe Israels børn, der var blevet påvirket af Babel, mærke til, hvad Nehemias sagde han gjorde:

³⁰ Jeg rensede dem for alt hedensk. (Nehemias 13:30)

Det Nye Testamente advarer om en kompromitteret tro og ”Mystery Babylon den Store” (Åbenbaringen 17: 5). Læg mærke til, hvad Bibelen lærer, at Guds folk skal gøre i forhold til ”Babylon den Store”:

⁴ Drag ud fra hende, mit folk, for at du deler i hendes synder, og at du ikke rammes af hendes Plager. (Åbenbaringen 18: 4)

Kristne bør flygte fristelse og synd (1 Kor 06:18; 2 Timoteus 2:22), ikke omfavne det heller ikke fremme den. De bør ikke kombinere hedenske skikke i med tilbedelsen af den sande Gud (1 Kor 10: 19-21; 2 Kor 6: 14-18), selv det er en tradition (Matt 15: 3-9).

11. Guds Hellige Dage eller løgne?

Hvilke dage skal opbevares af de trofaste?

Over 1600 år siden blev Guds hellige dage fordømt af den anti-semit, John Chrysostom, som nu anses for at være en katolsk og ortodoks helgen. For flere år siden, den protestantiske publikation *Christianity Today* faktisk kaldet John Chrysostom den ”tidlige kirke største prædikant” (John Chrysostom Tidlig kirkens største prædikant. *Christianity Today*, den 8. august, 2008).

John Chrysostom offentligt prædike mod Fall helligdage i 387 e.Kr., fordi nogle der bekendte Kristus var at observere dem. Han nævnte specifikt Hornblæserfesten, Forsoningsdagen ('fast ... ved døren'), og løvhyttefesten:

Festivalerne af de ynkelige og elendige jøder er snart at marchere over os den ene efter den anden, og i hurtig rækkefølge: festen af trompeter, løvhyttefesten, de faster. Der er mange i vore rækker, der siger, de tænker som vi gør. Alligevel nogle af disse kommer til at se de festivaler og andre vil slutte sig til jøderne i at holde deres fester og observere deres faster. Jeg ønsker at køre denne perverse skik fra kirken lige nu ... Hvis de jødiske ceremonier er ærværdige og store, vores er løgn ... Er Gud hader deres festivaler og har du del i dem? Han sagde ikke dette eller hint festival, men dem alle sammen.

Den onde og urene hurtigt af jøderne er nu på vores døre. Troede det er en hurtig, ikke undre, at jeg har kaldt det urene ... Men nu, at Djævelen tilsigelse dine hustruer til festen for de trompeter og de vender en klar øre til denne indkaldelse, behøver du ikke holde dem. Du lader dem vikle sig i beskyldninger om ugudelighed, du lader dem blive trukket ud i tøjlesløse måder. (John Chrysostom prædiken II mod jøderne I.: 1; III.: 4 forkyndes i Antiokia, Syrien søndag den 5. september 387 e.Kr.)

Det er vigtigt at forstå, at John Chrysostom må have indset, at det andet århundrede kirke i sin region holdt påsken samtidig jøderne gjorde, og at den katolske kirke stadig holdt pinse. Således ved at prædike, hvad han

gjorde, John Chrysostom prædiket mod sin egen kirke som den romerske og ortodokse katolikker hævder at holde både påsken og pinsen-som begge disse festivaler ville være en del af ”dem alle sammen.”

Desuden John Chrysostom faktisk skrev engang til fordel for en "festival for jøderne" kaldes pinse (Chrysostomos J. De prædikener af S. John Chrysostom, ærkebiskop af Konstantinopel: på Apostlenes Gerninger). Således indrømmede han, at efter Jesu opstandelse, de troende er nødvendig for at være til stede ved det, der dengang anset for at være en "jødisk fest."

Hvis Gud var imod alle disse dage, hvorfor skulle apostlene har holdt dem? Den indlysende grund er, at de fulgte Jesu eksempel og havde ingen grund til at tro, at de på en måde er blevet afskaffet.

Som nævnt før, Det Nye Testamente kalder en af de såkaldte ”jødiske” hellige dage Læg mærke til følgende fra en katolsk oversættelse ”store”:

³⁷ Og i den sidste, den **store dag i fest** Jesus stod og raabte (Joh 7:37, Reims Nye Testamente).

Så hvem der har ret?

De, der følger Jesu praksis eller dem, der fordømmer dem?

Husk på, at John Chrysostom, i dette tilfælde, noget korrekt udtalte:

"Hvis de jødiske ceremonier er ærværdige og store, vores er løgn."

Så der skal overholdes dage? Hvilket har en **"stor dag"** ifølge Bibelen?

Hvilke dage er løgne?

John Chrysostom støttet dage med hedenske bånd såsom jul og påske. Hans logik til jul den 25. december var også klart forkert og baseret på løgne og misinformation (Addis WE, Arnold T. A Catholic Dictionary: Containing Some Account of the Doctrine, Discipline, Rites, Ceremonies, Councils, and Religious Orders of the Catholic Church. Benziger Brothers, 1893, p. 178).

Det burde være indlysende, at Guds dage er ikke løgne, men John Chrysostom (og dem af kirker, der har vedtaget de dage, at han forfremmet) var klart ligget. Selv den katolske helgen Thomas Aquinas skrev, at Sabbath og stort set alle de bibelske helligdage havde betyde for kristne (Den Summa Theologica af St. Thomas Aquinas.).

Interessant The Catholic Encyclopedia indeholder rapporten, ”de Paulicians er ofte blevet beskrevet som en overlevelse tidlig og ren kristendom (Fortescue A. Paulicians). En 11 århundrede græsk-romersk skrev, at Paulicians ”repræsenterer vores tilbedelse af Gud som tilbedelse af idol. Som om vi, der ærer korsets tegn og de hellige billeder, stadig engageret i at tilbede djævlene”(Conybeare F.C. Addend ix III in: The Key of Truth: A Manual of the Paulician Church of Armenia. Clarendon Press, Oxford, 1898, p. 149).

Erkendelsen af, at mange, der bekendte sig Kristus forkert observeret dæmoniske helligdage er ikke ny, og er blevet fordømt af nogle gennem århundreder.

Traditioner og / eller Bibelen?

Relativt få mennesker på planeten selv prøve at holde Guds hellige dage. De fleste, der hævder at have en religion, de forbinder med Bibelen holde andre dage.

Nogle holder ikke-bibelske religiøse helligdage på grund af pres fra familiemedlemmer. Nogle vil ikke holde de bibelske helligdage på grund af pres fra deres samfund og / eller deres arbejdsgivere.

Jesus advarede om, at de, der fulgte ham skal forvente at have problemer med familiemedlemmer (Matt 10:36), og hele verden. Han fortalte dem ikke at gå på kompromis med en verden, der ville hade hans sande disciple (Joh 15: 18-19), men at stræbe efter perfektion (Matt 05:48).

The New Living Translation lærer følgende om Guds folk:

³ De går ikke på kompromis med det onde, og de går kun på hans stier. (Sl 119: 3)

Er du villig til at gå på kompromis med det onde? **Satan forsøger at gøre synd se godt** (Første Mosebog 3: 1-6) og fremstår som ”en lysets

engel” (2 Kor 11: 14-15). Vil du holde sin ferie, selvom de synes godt for dig?

Den græsk-romerske trosretninger tendens til at antage, at overholdelsen af deres ferie er baseret på tradition-men ofte disse traditioner begyndte i hedenskab. Da mange af fortiden (og nuværende) ledere i deres tro godkendt disse traditioner, mange handler, som om de er acceptable for Gud.

Mens traditioner, der er i overensstemmelse med Guds ord er fine (jf 1 Kor 11: 2; 2 Thess 2:15), der i strid med Bibelen bør ikke opbevares. Læg mærke til Det Nye Testamente gør det klart:

⁸ Pas lest nogen snyde dig gennem filosofi og tomt bedrag, efter traditionen af mænd, i henhold til de grundlæggende principper i verden, og ikke efter Kristus. (Kol 2: 8)

³ Men han svarede og sagde til dem: "Hvorfor overtræde også I Guds Bud for på grund af jeres tradition ... ⁷ Hyklerne Rettelig profeterede Esajas om dig, siger?!:

⁸ "Disse mennesker nærme sig Mig med deres mund, og ærer mig med Læberne, men deres Hjerte er langt fra mig ⁹ Og forgæves, de dyrker mig, Undervisning som doktriner befalinger mænd«..”(Matt 15: 3 , 7-9)

Guds ord nævner, at mange har accepteret traditioner, som de ikke burde, og det fremmer omvendelse fra dem, når de indser dette:

¹⁹ Herre, min styrke og min fæstning, min tilflugt i dag lidelse, skal De hedninger kommer til dig fra jordens ender og sige: "Vore Fædre arvede løgne, værdiløshed og urentable ting." (Jer 16:19)

Bibelen lærer, at udenlandske religiøse observationer er dæmonisk:

¹⁶ De provokerede ham nidkære med fremmede guder; Med vederstyggeligheder de provokerede ham til vrede. ¹⁷ De ofrede til dæmoner, ikke til Gud, Til guder, de ikke vidste, Til nye guder, nyankomne at dine Fædre ikke frygte. (Mosebog 32: 16-17)

Notice bekræftelse af dette begreb fra yngre romersk-katolske franske kardinal Jean-Guenole-Marie Daniélou:

Den hedenske verden og den kristne kirke er helt uforenelige; man kan ikke samtidig tjene både Gud og afguder. (Danielou J. Oprindelsen af latin kristendom. Oversat af David Smith og John Austin Baker. Westminster Press, 1977, s. 440)

Sandelig, den hedenske verden og den kristne kirke er helt uforenelige; man kan ikke samtidig tjene både Gud og afguder.

Men mange, herunder i sin kirke, så gør det i dag, når de observerer hedenske helligdage, der er blevet modificeret med kristne termer og nogle ændringer i praksis. Forstå, at Jesus sagde: "Hvis I bliver i mit ord, er du sandelig mine disciple. Og du skal kende sandheden, og sandheden skal gøre jer frie." (Joh 8: 31-32). Guds hellige dage befri os fra hedenskab.

Overvej, at apostlen Paulus advarede:

¹⁴ Må ikke samme hammel som de vantro. For hvad fællesskab har retfærdighed med lovløshed? Og hvad Samfund har Lys med Mørke? ¹⁵ Og hvad overenskomst har Kristus med Belial? Eller hvad del har en troende med en vantro? ¹⁶ Og hvad aftale har Guds Tempel med Afguder? For du er et tempel for levende Gud. Som Gud har sagt:

"Jeg vil bo i dem og vandre midt iblandt dem. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk."

¹⁷ Derfor

"Drag bort fra dem og være adskilt, siger Herren. Rør ikke ved, hvad der er urent, og jeg vil modtage dig."

¹⁸ 'Jeg vil være en far for dig, og du skal være mine Sønner og døtre, siger Herren den Almægtige. (2 Kor 6: 14-18)

Læg mærke til Gud vil være en far for dem, der ikke vil være en del af hedenske skikke. Ikke en Fader til dem, der omfavne dem som en del af tilbedelse.

Selv om nogle handling som at have praksis, hedningerne havde behager Gud, er de illusioner sig selv:

³² Du siger, ”Vi ønsker at være som de nationer, som folkene i verden, der tjener træ og sten.” Men hvad du har i tankerne vil aldrig ske. (Ez 20:32, NIV)

²⁶ Hendes præster øve vold mod min Lov og vanhellige mine hellige Ting; de skelner ikke mellem det hellige og det fælles; de underviser, at der ikke er nogen forskel mellem det urene og det rene; og de lukker deres øjne hold af mine Sabbater, så jeg er vanhelliget iblandt dem. (Ez 22:26, NIV)

Gud siger, at det gør en forskel. I stedet for denne tiltalende ham, vil herunder hedenske skikke bringe Hans vrede (Ezekiel 30:13)! Defending sensuelle verdslige praksis er dæmonisk (jf James 3: 13-15).

Guds hellige dage eller hvad?

Bibelen omtaler Guds højtider som 'Højtidsstævner' (f.eks Numbers 28:26; 29:12) eller 'hellige festivaler' (jf Esajas 30:29).

Bibelen gentagne gange fordømmer hedenske ceremonier som forkerte og dæmoniske (1 Kor 10: 20-21; 1 Timoteus 4: 1). Bibelen siger at ikke kombinere ikke-bibelske fester i tilbedelsen af Gud (Femte Mosebog 32; Jeremias 10; 1 Kor 10: 20-21).

Men mange har besluttet at observere en gudstjeneste kalender, at Bibelen

støtter ikke. Brug praksis, at apostlen Johannes forbinder med antikrister (1 Joh 2: 18-19).

De ikke-bibelske helligdage fremmes af dæmoner og har hjulpet obskure Guds plan for milliarder gennem tiderne.

Jesus sagde Gud ønskede at blive tilbedt i sandhed:

²⁴ Gud er ånd, og de, som tilbeder, skal tilbede i ånd og sandhed. (Johannes 4:24, NJB)

Ompakket dæmoniske helligdage ikke ære den sande Gud. Gud ønsker du at stole på ham og gøre ting Hans vej, ikke dit (Ordsp 3: 5-6).

Den bibelske helligdage hjælp billede Guds frelsesplan. Startende med ofringen af Jesus på påsken, at stræbe efter at leve "usyret liv, at indkaldelsen af førstegrøden i denne alder (pinse), til Trompeterne i Åbenbaringen og opstandelsen til påmindelse om Satans rolle i vore synder og Kristi forsoning offer, at forestille den tusindårige Guds rige på jorden (løvhyttefesten), til den erkendelse, at Gud vil tilbyde frelse til alle (sidste store dag), dele af Guds plan bliver afsløret og gjort mere håndgribeligt for kristne.

Bibelen fortæller kristne til at efterligne apostlen Paulus, da han efterlignede Jesus (1 Kor 11: 1).

Jesus holdt de bibelske helligdage (Lukas 2: 41-42; 22: 7-19; Joh 7: 10-38; 13). Skulle du ikke følge hans eksempel, da han underviste (Joh 13: 12-15)?

Paulus holdt de bibelske helligdage (ApG 18:21; 20: 6,16; 21: 18-24; 27: 9; 28: 17-18; 1 Corinthians 5: 7-8; 16: 8). Paulus advarede af dem, der ville skade dem med dæmoniske praksis (1 Kor 10: 19-21). Folk, der hævder at følge Bibelens Gud skulle blive rensset fra hedenskab (jf Nehemias 13:30; 2 Peter 1: 9).

Apostlen Johannes holdt den bibelske hellige Dage, men advarede om mennesker, der hævder at være kristen ikke følger hans praksis:

¹⁸ Mine Børn! Det er den sidste time; og som du har hørt, at Antikrist kommer, selv nu mange antikrister kommet, som vi ved, at det er den sidste time. ¹⁹ De gik ud fra os, men de var ikke af os; for hvis de havde været af os, ville th ey have fortsat med os; men de gik ud, at de kunne blive åbenbart, at ingen af dem var af os. (1 John 2: 18-19)

Skal kristne holder de samme bibelske helligdage som hans apostle, ligesom Johannes holdt? John skrev, at de, der fejlagtigt hævder at være kristen, der ikke følger hans praksis fungerer som antikrister.

Når det kommer til hellige Dage og ferie, hvem er vi til at lytte til? Guds ord eller menneskelige traditioner? Mens der kan være rette steder for traditionen, bør ingen acceptere tradition, der er i strid med Guds ord.

Da Guds ord er rentabelt for doktrin (2 Timoteus 3:16), måske skulle vi lære af Peter og de andre apostle reaktion på de religiøse ledere deres dag:

²⁹ Man bør adlyde Gud mere end mennesker. (ApG 05:29)

Vil du følger eksempler på Jesus og apostlene, og holde Guds hellige dage Hans vej, og ikke tillade tradition for råd af mænd til at stoppe dig?

Vil du lytte til dem, der ”forkynde at være højtidssævner” (Tredje Mosebog 23: 8,21,24,27,35,36), som er Guds bibelske festivaler (Mosebog 23:37)?

Jesus sagde:

²¹ Mine brødre er dem, der hører Guds ord og gøre det. (Lukas 08:21)

Er du virkelig en af Jesu brødre? Kristne formodes at være (Romerbrevet 8:29). Vi er for at blive indsat ved sandheden (Joh 17:19).

Vil du og / eller dit hus høre Guds ord og gøre det? Vil du holde Guds Hellige Dage eller traditioner, der er dæmonisk inspireret?

¹⁴ Tjen Herren! ¹⁵ Og hvis det synes ondt for dig at tjene Herren, vælge for jer denne dag, hvem du vil tjene” ligesom de hedenske guder”, i hvis land du bor. Men som for mig og mit hus, vi vil tjene Herren”(Jos 24: 14-15).

Vælg Guds Hellige Dage.

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033
Hellige dage	Påskentattens gudstjeneste begynder ved solnedgang							
	Mar	Apr	Apr	Mar	Apr	Apr	Mar	Apr
	31	20	9	29	16	6	25	12
	Alle hellige dage begynder ved solnedgang aftenen før							
Første dag af de usyrede brøds fest	Apr	Apr	Apr	Mar	Apr	Apr	Mar	Apr
	2	22	11	31	18	8	27	14
Sidste dag af de usyrede brøds fest	Apr	Apr	Apr	Apr	Apr	Apr	Apr	Apr
	8	28	17	6	24	14	2	20
Pinsedag	Maj	Jun	Jun	Maj	Jun	Jun	Maj	Jun
	24	13	4	20	9	1	16	5
Basunfesten	Sep	Okt	Sep	Sep	Sep	Sep	Sep	Sep
	12	2	21	10	28	18	6	24
Forsoningsdagen	Sep	Okt	Sep	Sep	Okt	Sep	Sep	Okt
	21	11	30	19	7	27	15	3
Løvhøstefesten	Sep	Okt	Okt	Sep	Okt	Okt	Sep	Okt
	26	16	5	24	12	2	20	8
Sidste store dag	Okt	Okt	Okt	Okt	Okt	Okt	Sep	Okt
	3	23	12	1	19	9	27	15

Guds dag går fra solnedgang til solnedgang. Derfor begynder alle hellige dage nævnt ovenfor, bortset fra påskentatten, aftenen før den angivne dato.

For eksempel begynder den første dag af de usyrede brøds fest i 2026 ved solnedgang den 1. april og varer til solnedgang den 2. april.

Continuing Church of God

USA kontor for Continuing Church of God findes på: PO Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA.

Continuing Church of God (CCOG) hjemmesider

CCOG.ASIA Dette site har fokus på Asien og har diverse artikler i flere asiatiske sprog, samt nogle elementer på engelsk.

CCOG.IN Dette site er rettet mod dem af indisk arv. Det har materialer i engelsk sprog og forskellige indiske sprog.

CCOG.EU Dette site er målrettet mod Europa. Det har materialer i flere europæiske sprog.

CCOG.NZ Dette site er målrettet mod New Zealand og andre med en britisk-nedstammer baggrund.

CCOG.ORG Dette er den vigtigste hjemmeside af den Continuing Church of God. Det tjener folk på alle kontinenter. Den indeholder artikler, links og videoer, herunder ugentlige og Holy Day prædikener.

CCOGAFRICA.ORG Dette site er rettet mod dem i Afrika.

CCOGCANADA.CA Dette site er rettet mod dem i Canada.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Dette er det spanske sprog hjemmesiden for Continuing Church of God.

PNIND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Dette er Filippinerne hjemmeside med information på engelsk og tagalog.

Nyheder og historie hjemmesider

COGWRITER.COM Denne hjemmeside er en stor proklamation værktøj og har nyheder, doktrin, historiske artikler, videoer og profetiske opdateringer.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Dette er en nem at huske hjemmesiden med artikler og oplysninger om kirkens historie.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Dette er et online radio hjemmeside, som dækker nyheder og bibelske emner.

YouTube Video Kanaler for Prædikener & Sermonettes

BibleNewsProphecy kanal. CCOG sermonette videoer.

CCOGAfrica kanal. CCOG meddelelser på afrikanske sprog.

CDLIDDSermones kanal. CCOG meddelelser i det spanske sprog.

ContinuingCOG kanal. CCOG video prædikener.

Guds hellige dage eller dæmoniske ferie?

Når du tænker på ferie, hvad der kommer til at tænke på? Tror du om stedsegrønne træer, kranse, kaniner, æg, hot-cross boller, og hekse kostumer?

Alligevel ingen af disse symboler er godkendt i Bibelen. Ved du, hvad Bibelen faktisk lærer?

Apostlen Paulus skrev:

19 Hvad siger jeg da? At en afgud er noget, eller hvad der tilbydes til afguder er noget? 20 Snarere at de ting, som Hedningerne ofre, ofre de til onde Ånder og ikke til Gud, og jeg ønsker ikke at have fællesskab med dæmonerne. 21 Du kan ikke drikke det bæger Herrens og kop dæmoner; du kan ikke spise af Herrens bord og af bordet af dæmoner. 22 Eller skal vi vække Herrens Nidkærlighed? Er vi stærkere end han? (1 Kor 10:19-22)

Skulle du holde Guds hellige dage eller dæmoniske ferie?